

ບົດນະໂຍບາຍໄດ້ສັງເຊບກ່ຽວກັບຄວາມທຸກຍາກໃນ ສປປ ລາວ
ເປັນຫຍັງຊືນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍຈຶ່ງທຸກຍາກ?
ຜົນກະທົບທາງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ, ໂອກາດ ແລະ ການຈໍາແນກໃນຕະຫຼາດແຮງງານຕໍ່ຄວາມທຸກຍາກ

LAO POVERTY POLICY BRIEF

Why Are Ethnic Minorities Poor?

The relative effects of endowments, opportunities and marketplace discrimination

ACKNOWLEDGEMENTS

This poverty policy brief was written by Obert Pimhidzai, Senior Economist (GPV02) with analytical contributions from Linh Hount Vu, Consultant (GPV02). The poverty brief benefitted from comments received from Maitreyi B. Das - Lead Social Development Specialist (GWAGP) and Ruth Hill - Senior Economist (GPV01).

ບົດນະໂຍບາຍໂດຍສັງເຂບສະບັບນີ້ແມ່ນຊຽນໂດຍທ່ານ Obert Pimhidzai, ໂດຍການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການວິຄາະຈາກ ທ່ານ Linh Hount Vu, ຫິນິກສາ (GPV02). ພ້ອມທັງຄໍາເຫັນຈາກ ທ່ານ Maitreyi B. Das, ຫົວໜ້າຊ່ຽງວຊານດ້ານການພັດທະນາຂຶ້ງ ແຊດສັງລົມ (GWAGP) ແລະ ທ່ານ Ruth Hill, ນັກສັດຖະສາດອາວຸໄສ (GPV01).

Table of Contents

Overview.....	3
Introduction	4
Key Findings.....	8
The welfare gap is accounted for by observable characteristics between ethnic minorities and the majority.....	8
Differences in asset endowments—labor and education—explain the largest part of the gap.....	9
In terms of differences in opportunities, ownership of non-farm enterprises in rural areas is more important in explaining welfare gaps	12
The relative importance of factors differs across the distribution.....	13
Conclusions	14
References.....	16

List of figures

Figure 1: Ethnic minorities have lower per-capita consumption than the Lao-Tai across the board, although the gap has narrowed.....	4
Figure 2: Most ethnic minorities are concentrated in mountainous areas.....	5
Figure 3: Ethnic minorities are less likely to have a non-farm source of income	5
Figure 4: Welfare gap between ethnic minorities and Lao-Tai is mostly explained by gaps in endowments and opportunities.....	8
Figure 5: A higher share of working age members among ethnic minorities have primary education at most.....	9
Figure 6: Differences in the share of working age household members with at least secondary education contribute most to the welfare gap	9
Figure 7: The high fertility and low education nexus creates a vicious cycle of poverty.....	10
Figure 8: Different crop cultivation choices between lowland and highland areas reduce the influence of land slope on output	11
Figure 9: The main gaps in livelihoods explaining welfare differences are in ownership of household businesses and receipt of remittances	12
Figure 10: Different factors have varying importance in explaining the welfare gap across the welfare distribution.....	13

ພາບລວມ	19
ພາກສະໜີ.....	20
ຜົນໄດ້ຮັບຕົ້ນຕໍ່	24
ອີງປະກອບຂອງຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີ ອີງຕາມຈຸດຝີເສດຫໍ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງ ຊື່ຜົນເກີນນ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມໃຫຍ່.....	24
ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານບັດໄຈຂອງການຜະລິດ ລວມທັງແຮງງານ ແລະ ການສຶກສາ, ກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍທີ່ສຸດຍຸ່ງໃນຄວາມ ແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ.....	26
ດ້ານຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານໂອກາດ, ການເປັນເຈົ້າຂອງທຸລະກິດທີ່ບໍ່ມີອັນໃນຂະແໜງກະສິກຳຢ່າງເຂດຊົນນະບົດແມ່ນອີງປະ ກອບທີ່ສຳຄັນຫຼາຍໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ	29
ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນດາປັດໄຈເຫຼື້ອນນີ້ແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຍຸ່ງໃນແຕລະກຸ່ມ.....	31
ພາກສະຫຼຸບ	32
ເອກະສານອ້າງອີງ	34

ຮູບສະແດງ:

ຮູບສະແດງ 1: ເຖິງວ່າການແຕກໂຕນດັ່ງກ່າວໄດ້ຫຼຸດລົງ ແຕ່ການຊີມໃຊ້ຕໍ່ທົວຄົນຂອງຊື່ຜົນເກີນນ້ອຍຍັງຕ່າງໆເພົ່າລາວ-ໄຕ	20
ຮູບສະແດງ 2: ຊື່ຜົນເກີນນ້ອຍສ່ວນຫຼາຍແມ່ນອາໄສຢູ່ໃນເຂດພຸດຍ.....	21
ຮູບສະແດງ 3: ຊື່ຜົນເກີນນ້ອຍຈໍານວນຫຼາຍບໍ່ມີລາຍຮັບຈາກຂະແໜງ ການທີ່ບໍ່ແມ່ນກະສິກຳ	21
ຮູບສະແດງ 4: ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊື່ຜົນເກີນນ້ອຍ ແລະ ເພົ່າລາວ-ໄຕ ອີງຕາມບັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ໂອກາດ	24
ຮູບສະແດງ 5: ສະມາຊິກຄົວເຮືອນຂອງຊື່ຜົນເກີນນ້ອຍໃນເກນອາຍໆ ເຮດວຽກທີ່ມີລະດັບການສຶກສາສຸງສຸດຊັ້ນປະຖົມກວມອັດຕາ ສອນສູງ ກວາສະມາຊິກທີ່ມີການສຶກສາໃນລະດັບອື່ນ.....	26
ຮູບສະແດງ 6: ຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານອັດຕາສ່ວນຂອງສະມາຊິກຄົວເຮືອນໃນເກນອາຍໆເຮດວຽກທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຕໍ່ສຸດຊັ້ນ ມັດທະຍົມປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ເກີດການແຕກໂຕນທາງດ້ານລະເປົ້າຊີວິດການ ເປັນຫຼາຍທີ່ສຸດ.....	26
ຮູບສະແດງ 7: ອັດຕາການເກີດທີ່ສຸງຫຼາຍ ແລະ ລະດັບການສຶກສາທີ່ຕໍ່ຫຼາຍເຮັດໃຫ້ເກີດເປັນວົງຈອນອຸບາດຂອງຄວາມຫຼາຍກາ ໃນ ສປປ ລາວ.....	27
ຮູບສະແດງ 8: ປະເພດຂອງພິດທີ່ປຸກຟັງໃນເຂດທີ່ພງງ ແລະ ພຸດຍໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກສະພາບຂອງທີ່ດິນຕໍ່ຜົນລະປຸກ	28
ຮູບສະແດງ 9: ຄວາມແຕກໂຕນຕົ້ນຕໍ່ທາງດ້ານການດຳລົງຊີວິດ ທີ່ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ ແມ່ນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານການເປັນເຈົ້າຂອງທຸລະກິດຄົວເຮືອນ ແລະ ການໄດ້ຮັບເງິນຈາກການໄປຮັດວຽກ ໃນຕາງໆ	29
ຮູບສະແດງ 10: ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນດາປັດໄຈເຫຼື້ອນນີ້ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນ ທາງດ້ານສະຫວັດດີການແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຍຸ່ງໃນແຕ ລະກຸ່ມຊື່ຜົນ	31

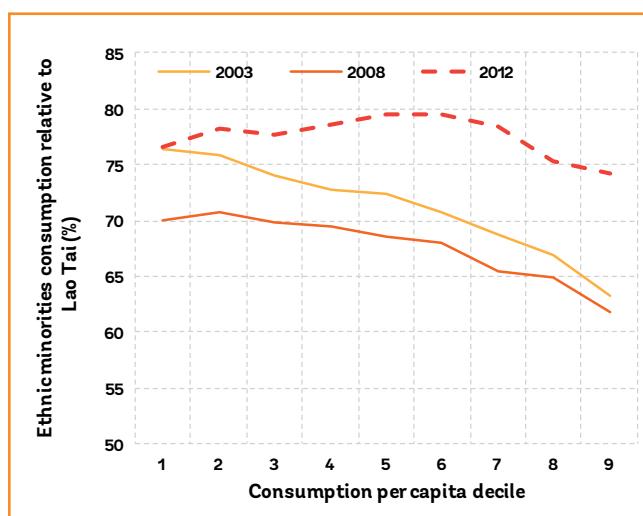
That ethnic minorities are poorer than the majority Lao-Tai is known by virtue of the high poverty incidence observed among ethnic minorities in Lao PDR. In fact, ethnic minorities lag behind the Lao-Tai ethnic majority at all levels of welfare, with the poor among ethnic minorities being worse off than the poor among the Lao-Tai, and the better-off among ethnic minorities still being poorer than the non-poor Lao-Tai. What accounts for this difference – the so called welfare gap? Is it observable factors that policy can influence, or unobserved factors that could signal discrimination in the marketplace, whereby ethnic minorities earn or are paid less for the same assets or type of work? Evidence presented in this poverty brief, based on a well-established statistical methodology, shows that much of the welfare gap is explained by differences in household human and physical assets, and economic opportunities. Up to 93 percent of the gap in average consumption per capita is accounted for by differences in observable factors, such as demographic composition, educational attainment, land owned, income sources, access to electricity, roads and markets, and other locational characteristics.

Among these differences, having a larger average household size as a result of having more children, and hence a higher dependency ratio, together with having fewer household members with at least secondary education, explains most of the welfare gap. The lower likelihood of owning a household business, together with differences in access to markets and electricity, also explains the welfare difference between ethnic minorities and the Lao-Tai, but to a lesser extent. Based on this analysis, we conclude that policies that address the deeper causes of high fertility and low school progression among ethnic minorities offer the highest potential for reducing the welfare gap. Of the highest priority are measures aimed at keeping girls in school, which serve to both reduce fertility rates and raise educational attainment. In this regard, social protection instruments such as conditional cash transfers can be used to both motivate and ease the financial burden of sending children to school. But it is also important to address service delivery constraints to improve access to high quality health and education services for ethnic minorities. Making schools more accessible, for instance by including affordable boarding facilities or by putting in place reliable transportation arrangements for communities in areas without schools offering higher levels of education, would also be necessary. Also important is expanding the supply of contraceptives to address the unmet demand for family planning in Lao PDR.

Introduction

1. Not only is the incidence of poverty in Lao PDR higher among ethnic minorities, there is a large welfare gap between the minorities and the majority at all levels of welfare too. According to the Lao Expenditure and Consumption Survey 2012/13 (LECS 5), poverty incidence was more than 38 percent among ethnic-minority groups such as the Mon Khmer and the Hmong-Lu-Mien, but less than 16 percent among the Lao-Tai majority. That ethnic minorities are generally poorer is evident from the comparison of consumption per capita of ethnic minorities to that of the Lao-Tai at different points of the welfare distribution. This comparison shows that consumption per capita of ethnic minorities ranged between 74 and 79 percent of the Lao-Tai across the entire distribution in 2012, although the gap has narrowed marginally since 2003 (Figure 1). Not only are the poorest among the ethnic minorities worse off than the poorest of the Lao-Tai, but even the better-off among ethnic minorities fare worse than the better-off among the Lao-Tai. In fact, the welfare gap is even wider at the top of the distribution.

Figure 1: Ethnic minorities have lower per-capita consumption than the Lao-Tai across the board, although the gap has narrowed

Source: World Bank staff estimates from LECS 3, 4 and 5.

2. Ethnic minorities in Lao PDR tend to have low endowments and participate in low-earnings activities—both factors associated with higher incidence of poverty and lower welfare in general. Most ethnic minorities have low levels of education, are concentrated in remote mountainous regions, and tend to be predominantly engaged in subsistence agriculture (Figure 2 and Figure 3). Various analyses of the determinants of poverty and welfare in Lao PDR (World Bank, 2015) and in the region (World Bank, 2014; Tuyen, 2015; and Trung et al., 2014 for Vietnam; and Janvry et al., 2005 for China) find a negative correlation between these traits and household welfare.

3. What remains unclear is whether these factors account for all of the poverty of ethnic minorities and why their welfare generally lags behind the Lao-Tai. Household welfare is determined not only by household endowments (assets) and economic opportunities, but also by the returns to household assets. Extensive literature finds that disadvantaged groups tend to earn less from the same assets or jobs in many countries. For example, analysis of the determinants of earnings in Vietnam finds that ethnic minorities earn less for the same type of work compared to the majority (Dang, 2010), implying that even if they had the same assets, education or qualifications, minorities would still generate less income than the majority and they will continue to lag behind. Decompositions of welfare differences in Vietnam using the Oaxaca-Blinder method also find that only a small share of the welfare gap can be explained by differences in observable factors such as human capital, livelihoods, and connectivity, with a large gap remaining unexplained: 65 percent in 2004 and 53 percent in 2006 (Baulch et al., 2010). This large unexplained gap is often attributed to discrimination or social

Figure 2: Most ethnic minorities are concentrated in mountainous areas

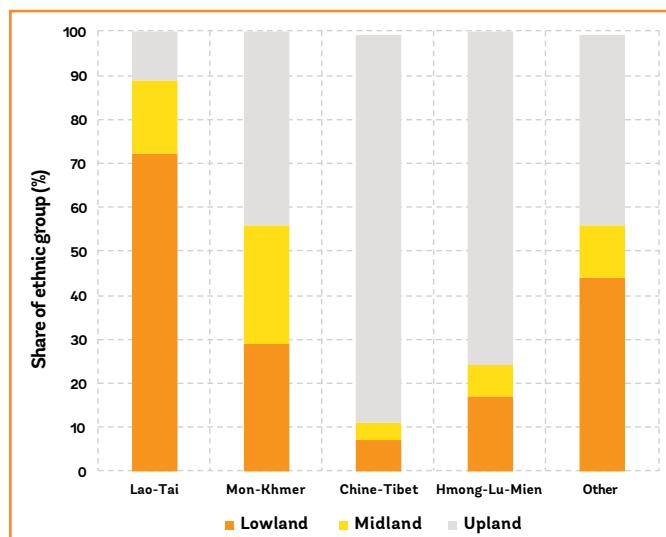
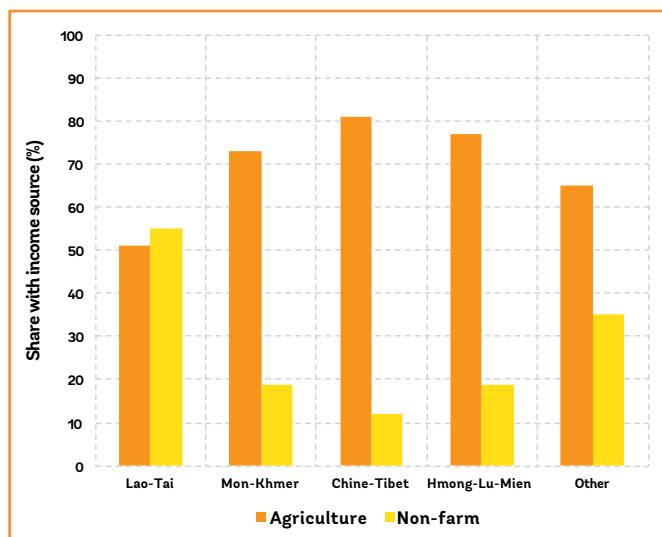

Figure 3: Ethnic minorities are less likely to have a non-farm source of income

Source: World Bank staff estimates from LECS 5.

exclusion.

4. No such analysis has been conducted for Lao PDR in recent years, but knowing how much gaps in endowments and opportunities account for the variations in welfare in Lao PDR would be useful to inform policy priorities. If endowments account for a significant share of the welfare differences, then inequality between ethnic minorities and the Lao-Tai could be addressed by ramping up investments and/or restructuring the delivery of services in order to build up such endowments. However, if discrimination in the marketplace—meaning less reward for the same assets, work or effort—explains a greater part of the welfare differences, then different policies would be required. In this case, the development agenda should focus on providing equal opportunities and equal pay for all.

5. This poverty brief decomposes the welfare differences in Lao PDR to inform policy direction to reduce welfare gaps in the country. The decomposition is based on a commonly used standard Oaxaca-Blinder decomposition and validates the findings using its extensions applied to Re-centered Influence Response Functions (RIFs), both the linear and weighted forms (Firpo, S., Fortin, N.M., and Lemieux, T., 2009; Longhi, S., Nicoletti, C., and Platt, L., 2013). Box 1 provides further details on the methodology. The decomposition quantifies the magnitude of the welfare gap into the portion explained by average differences in observable characteristics (i.e., the endowment gap) and how much of the gap cannot be explained. Observable factors are grouped into two types: endowments (both human and physical capital), and opportunities defined in terms of livelihoods and access to economic infrastructure. Thus we are able to estimate how much of the welfare differences can be explained by differences in human and physical assets of ethnic minorities and the Lao-Tai, and which among these factors explain the largest amount of the differences in welfare. We can also estimate how much of the welfare gap is explained by differences in livelihoods and access to economic infrastructure (connectivity). The unexplained gap could reflect differences in returns to household endowments and returns to the same opportunities, meaning that this sort of inequalities cannot be closed by simply equalizing endowments between the groups. Hence, in this case a different set of policy measures would be required. The main findings from this analysis are summarized in the next section.

Box 1: A decomposition approach to account for the welfare gap between ethnic minorities and the Lao-Tai

The Oaxaca-Blinder decomposition (Blinder, 1973; Oaxaca, 1973) is a popular method employed to study differences in an outcome variable among groups, often a labor-market outcome such as wages or income. The method divides the mean outcome differential between two groups into a part that is “explained” by group differences in endowment characteristics, such as education or work experience, and a residual part that cannot be accounted for by such differences in outcome determinants. The “unexplained” part is often used as a measure for discrimination, as well as of the effects of group differential in unobserved variables.

This technique is used to analyze gaps in consumption per capita (outcome variable, Y) between the Lao-Tai (group A) and ethnic minorities (group B). The determinants used in the analysis includes demographic (household head age and gender, age composition of household members), human capital (share of household members at various level of education attainment); physical assets (size of land subdivided by slope type), livelihoods (whether a household has each of the following income sources—household business, non-farm wages, farming and remittances); and community correlates such as access to economic infrastructure (access to roads, electricity, markets) and geographic attributes such as altitude (lowland, mid-land, highland). The mean outcome difference $R=E(Y_A) - E(Y_B)$ where $E(Y)$ denotes the expected value of the outcome variable is accounted for by group differences in the predictors

Based on the linear model $Y_i = X_i' \beta + \epsilon_i$, $E(\epsilon_i) = 0$, where X is a vector containing the predictors and a constant, β contains the slope parameters and the intercept, and ϵ_i is the error, the mean outcome difference can be expressed as the difference in the linear prediction at the group-specific means of the regressors.

$$R = E(Y_A) - E(Y_B) = E(X_A)' \beta - E(X_B)' \beta \quad (1)$$

To identify the contribution of group differences in predictors to the overall outcome difference, (1) can be rearranged. This is called a “threefold” decomposition i.e., the outcome difference is divided into three components:

$$R = [E(X_A) - E(X_B)]' \beta_B + E(X_B)' [\beta_A - \beta_B] + [E(X_A) - E(X_B)]' [\beta_A - \beta_B] \quad (2)$$

Or $R = E + C + I$, in which the first component, $E = [E(X_A) - E(X_B)]' \beta$ called the “endowments effect” reflecting the differential that is due to group differences in the correlates. The second component, $C = E(X_B)' [\beta_A - \beta_B]$ measures the contribution of differences in the coefficients. Finally, the third component, $I = [E(X_A) - E(X_B)]' [\beta_A - \beta_B]$ is an interaction term reflecting the co-existence of differences in both endowments and coefficients. An alternative decomposition is the “twofold” decomposition of (1) in which the outcome difference can be written as:

$$R = [E(X_A) - E(X_B)]' \beta^* + E(X_A)' [\beta_A - \beta^*] + E(X_B)' [\beta_B - \beta^*] \quad (3)$$

We now have a “twofold” decomposition, $R = Q + U$ where the first component, $Q = [E(X_A) - E(X_B)]' \beta^*$ is the part of the outcome differential that is explained by group differences in the predictors (the “explained part”), and the second component, $U = \{E(X_A)' [\beta_A - \beta^*] + E(X_B)' [\beta_B - \beta^*]\}$ is the unexplained part.

While the Oaxaca-Blinder method is widely used, it has its limits. In particular, because this method relies on a linear regression assumption and on out-of-sample predictions, it can be applied only to explain mean differences. Therefore, the results can be misleading if there are notable differences along the distribution between majority and minority groups. Firpo et al. (2009) present a method to generalize the Oaxaca decomposition of the mean gap to quantiles, variance and other summary statistics by using the re-centered influence function (RIF approach). The RIF for a statistic (for example, a quantile) is a transformation of the outcome variable—in our case the log per-capita consumption—such that its mean equals the actual statistic. Assuming a linear relationship between the RIF and the explanatory variables, we can use the Oaxaca decomposition to explain differences in consumption per-capita across quantiles. This decomposition is still based on a linearity assumption that may not be always valid. Longhi et al. (2013) argue this can be overcome by using weighted RIF. This involves the estimating a model for the probability of belonging to the minority rather than the majority, and the use of its predictions to compute the weights, given by the ratio between the probabilities of belonging to the majority and belonging to the minority.

Another limit of the traditional Oaxaca-Blinder decomposition is the dependence of the share attributable to the model’s dummy variables on the choice of the reference group. In this note, we use the correction method proposed by Yun (2005) in which the author estimated “normalized” equations, imposing the restriction that the sum of the dummies’ coefficients has to be zero. In particular, we used “normalized” equations for the dummies of region and altitude of the village.

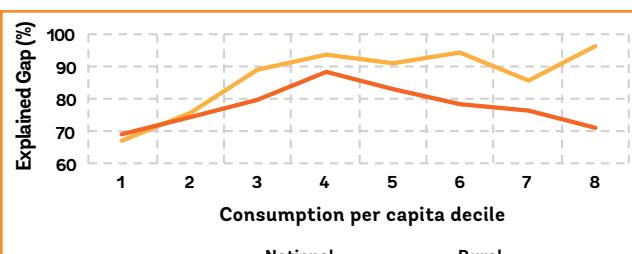

The welfare gap is accounted for by observable characteristics between ethnic minorities and the majority

6. A consistent finding is that the welfare gap between ethnic minorities and the Lao-Tai majority is largely explained by differences in observable characteristics. Up to 93 percent of the difference in average consumption per capita is accounted for by differences in observable factors, such as demographic composition, educational attainment, land owned, income sources, access to electricity, roads, markets and other locational characteristics. A similar share is observed for differences in income at the 40th percentile (which corresponds to the share of the ethnic minorities that is poor) using RIF decompositions (Table 1). This result extends to the entire distribution from the poor to the rich (Figure 4). Observable characteristics account for about 69 percent of the welfare differences among the poorest 10 percent of the ethnic minorities and the poorest 10 percent of the Lao-Tai, and as much as 97 percent of the welfare gap around the 4th quintile of the respective welfare distributions of ethnic minorities and the Lao-Tai. Analysis for individual ethnic groups (not presented here) shows similar results.

7. The welfare gap between ethnic minorities and the Lao-Tai is lower in urban areas (17 percent), where it is almost entirely explained by differences in endowments and opportunities. Differences in such factors account for 99 percent of the difference between average per-capita consumption of ethnic minorities and the Lao-Tai (Table 1). In rural areas, average consumption per capita of ethnic minorities is about 26 percent lower than that of the Lao-Tai, and about 25 percent lower at the 4th decile. Either way, differences in endowments and opportunities account for at least 87 percent of the welfare gap in rural areas. This means that welfare differences are largely traced to factors within the potential control or influence of policy. We consider these factors in detail in below.

Figure 4: Welfare gap between ethnic minorities and Lao-Tai is mostly explained by gaps in endowments and opportunities

Source: World Bank staff estimates from LECS 5 data.

Table 1: Demographic and education gaps explain the largest part of welfare difference between ethnic minorities and the Lao-Tai

	Decomposition of differences in mean consumption per capita			Linear RIF decomposition of gap in welfare at 2nd quintile	
	Rural	Urban	All	Rural	All
Welfare gap (%)	0.261	0.171	0.27	0.246	0.260
Explained gap	87.0	99.1	92.8	88.3	93.4
Demographic composition	42.4	81.3	43.2	47.5	46.7
Education attainment	28.5	20.6	31.0	25.3	24.9
Land	12.0	10.7	13.3	9.0	9.0
Income sources	14.5	23.1	16.2	13.1	14.2
Connectivity	4.1	-11.7	2.0	8.6	5.3
Residual location attributes	-14.5	-24.8	-12.9	-15.2	-6.7

Source: Word Bank staff estimates from LECS 5.

Differences in asset endowments—labor and education—explain the largest part of the gap

8. The demographic composition of households accounts for the greatest difference in welfare between ethnic minorities and the Lao-Tai (Table 1). The demographic composition of households accounts for between 43 and 47 percent of the welfare gap nationally, but in urban areas it explains more than 88 percent of the gap between ethnic minorities and the Lao-Tai. Ethnic-minority households have more children and fewer working-age household members. Consequently, they have fewer working members relative to the mouths they have to feed, thereby reducing their consumption per capita. Ethnic-minority households have 6 people on average, compared with about 5 people per household among the Lao-Tai. Both groups likely have about 3 people of productive age (i.e., between 15 and 64 years of age), so what makes the largest difference is that 3 out of the 6 members in ethnic-minority households are children aged 14 years or younger, compared with just 2 out of 5 members in a typical Lao-Tai household. Between them, having more babies under the age of 5 and children aged between 6 and 14 account for 10.6 out of the 11.7 percentage points of the gap in per-capita consumption attributed to differences in household composition. This is consistent with results from panel-data analysis showing a negative relationship between a high dependency ratio and household per-capita consumption in Lao PDR (World Bank, 2015).

Figure 5: A higher share of working age members among ethnic minorities have primary education at most

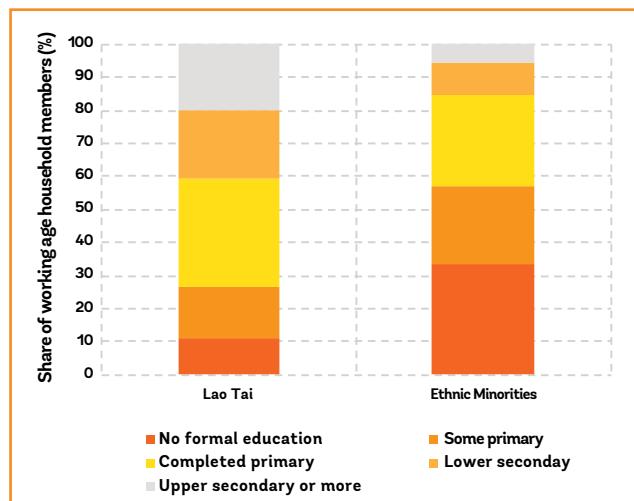
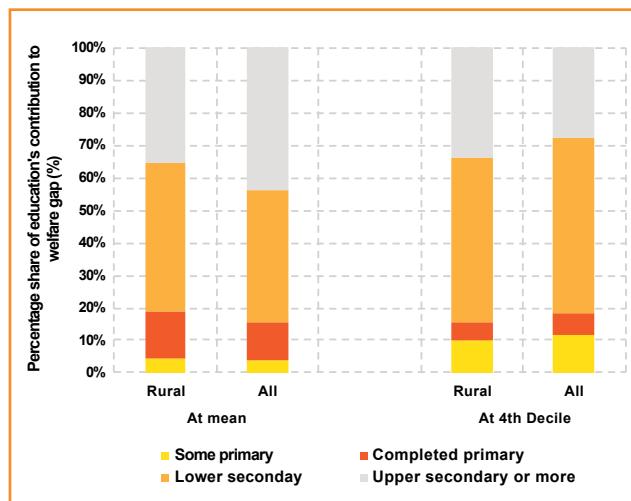

Figure 6: Differences in the share of working age household members with at least secondary education contribute most to the welfare gap

Source World Bank staff estimates from LECS 5.

9. Educational attainment, especially in secondary education, makes the second-largest contribution to explaining the difference in welfare between ethnic minorities and the Lao-Tai. The human capital of households is in large part determined by the share of household members with different levels of educational attainment. Ethnic minorities have a higher share of working-age household members with either no education (34 percent) or at most primary education (51 percent), and thus only 15 percent of working-age household members who have at least completed secondary school. In contrast, only 11 percent of working-age members in Lao-Tai households have no formal education. More Lao-Tai (60 percent) have completed lower-secondary education (Figure 5). Results presented in Table 1 show that these differences account for 31 percent of the difference in average consumption per capita and 25 percent of the difference in consumption at the 4th decile. Nearly all of this is driven by ethnic minorities lagging behind in attainment in lower- and upper-secondary education (Figure 6).

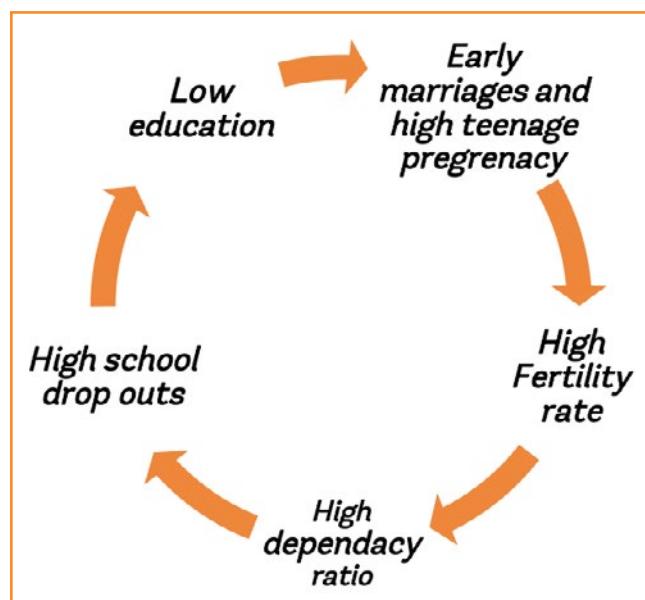
10. Differences in access to services partly explain the high dependency ratio and poor education outcomes among ethnic minorities, suggesting that the existing structure of service delivery in the country inherently excludes minorities, even if unintentionally. In most cases, secondary schools are located far from remote villages where ethnic minorities are generally concentrated. Just 16 and 5 percent of ethnic minorities live in a village with a lower- or upper-secondary school, respectively, compared with 31 and 16 percent among the Lao-Tai. Children of ethnic minorities are thus far more likely to have to travel longer distances or require boarding arrangements to attend secondary school, raising the financial cost of secondary education. A study focusing on the root causes of early grade drop-outs in Lao PDR (World Bank, 2016) finds that 40 percent of children who dropped out by grade 4 live in villages where schools did not offer higher grades and that high cost was one of the most cited reasons for dropping out. It concludes that a combination of supply constraints and their interaction with financial constraints explain a significant share, but not all, of school drop-outs in Lao PDR. Similarly, the Lao Social Indicators Survey (LSIS) of 2012 finds that only 67 percent and 51 percent of the demand for contraception by Mon-Khmer and Hmong-Mien, respectively, was actually met, compared with 75 percent met demand among the Lao-Tai. This signals gaps in access to reproductive health services among ethnic minorities, also reflected in lower utilization of child and maternal care.

11. Demographic and educational attainment also reflect choices ethnic minorities make to adapt to their circumstances, with the unintended consequences of making them worse off. Estimates from the LSIS 2012 show the total fertility rate among the Lao-Tai in 2012 was around 2.6, compared with 4.2 and 5.5 among the Mon-Khmer and Hmong-Mien, respectively, whose demand for contraception is also lower—at 65 and 62 percent of Mon-Khmer and Hmong-Mien women, respectively. Mon-Khmer and Hmong-Mien women are also less educated. Evidence from across the world and Lao PDR (LSIS 2012) shows that the fertility rate is highest among less educated women, who are far more likely to marry and/or get pregnant in their teenage years once they left school. In Lao PDR, 72 percent of women who got pregnant in their teens had primary education or less, compared with 38 percent among those who had not got pregnant as

a teenager (LSIS, 2012). There is evidence that early drop-out of girls, which is high among ethnic minorities in Lao PDR, is a key determinant of high fertility. A randomized control trial in Kenya (Evans et al., 2009) found that reducing the cost of school uniforms also reduced drop-out rates and teenage childbearing. A study of education and fertility in Ethiopia (Pradhan and Canning, 2013) estimates that one additional year of schooling leads to a 7-percentage-point reduction in the probability of teenage birth. This supports the conclusion that low education is partly responsible for the high dependency ratio among ethnic minorities.

12. However, recent quantitative and qualitative studies in Lao PDR suggest that there is a feedback loop, with the high dependency ratio being one of the causes of early drop-outs among school-aged children in poor families. In focus group discussions conducted as part of a qualitative study on extreme poverty in Lao

Figure 7: The high fertility and low education nexus creates a vicious cycle of poverty

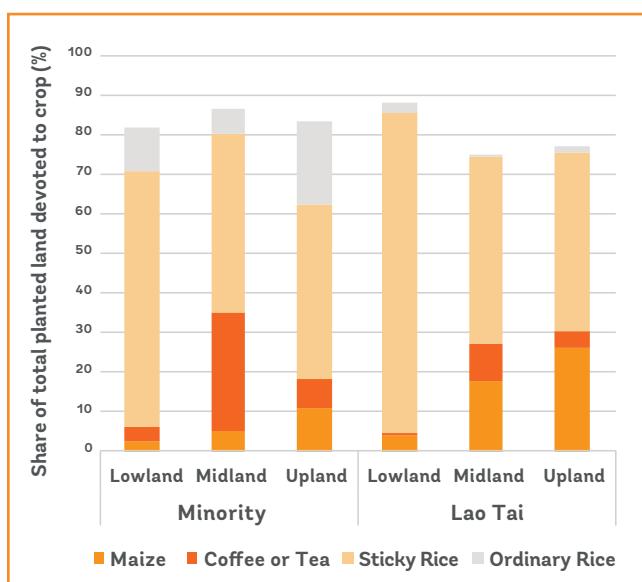
Source: World Bank Staff calculations from LECS 2002/3 and 2012/13

PDR (World Bank, 2017), poor households reported that they usually required the labor of their children to generate sufficient income to cover household consumption needs. Thus, they are likely to pull their children out of school. For girls, this usually ends up in early marriages and teenage pregnancies, thus creating a vicious circle of poverty.

13. Differences in the ownership of land only explain a small part of why ethnic minorities are poorer than the majority, accounting for between 9 and 14 percent of the differences in consumption per capita. The amount of land owned by households in rural areas is similar for both groups, although ethnic minorities in urban areas have access to significantly more land than the ethnic minorities. Much of the land owned by the Lao-Tai is in lowland areas, while more than half of the land owned by ethnic minorities is in mountainous areas. The decomposition results

show that it is the difference in the slope of land, rather than the total amount owned, that explains between 9 and 14 percent of the welfare gap. However, this only explains a small part of the welfare gap, given that land-use patterns are different in lowland and highland areas, and between ethnic groups in these areas (Figure 8), which may reduce output differentials in lowland and mountainous areas.

Figure 8: Different crop cultivation choices between lowland and highland areas reduce the influence of land slope on output

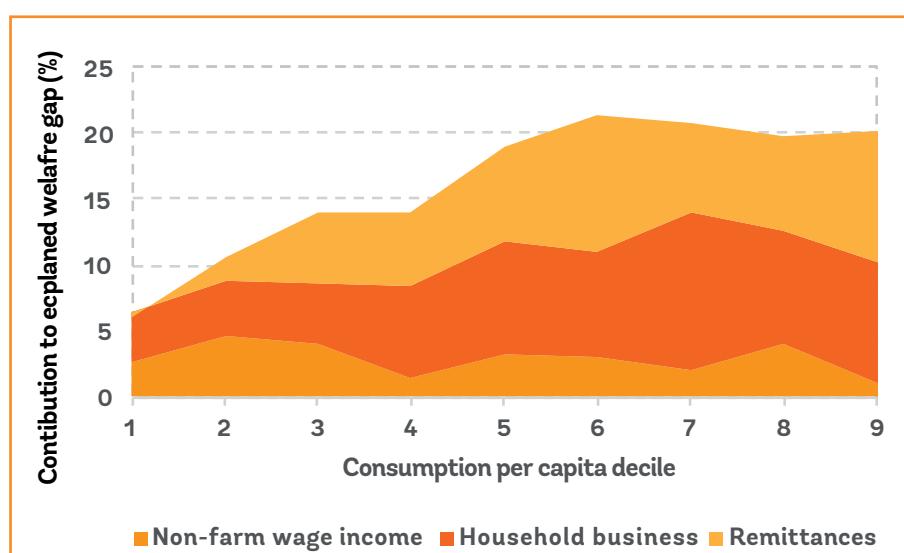
Source: World Bank staff estimates from LECS 5.

In terms of differences in opportunities, ownership of non-farm enterprises in rural areas is more important in explaining welfare gaps

14. Overall, differences in livelihoods explain about 13 percent of the welfare gap in rural areas, and 25 percent in urban areas. However, much of this difference comes down to ethnic minorities being less likely to earn income from a household business than the Lao-Tai, especially in rural areas. The contribution of gaps in other sources of income varies across the distribution. At the bottom end of the distribution, ethnic-minority households are less likely to have a non-farm wage than households at the bottom of the welfare distribution among the Lao-Tai. However, from the 3rd decile, remittances explain a larger share of the welfare gap between ethnic minorities and the majority.

Figure 9: The main gaps in livelihoods explaining welfare differences are in ownership of household businesses and receipt of remittances

Source: World Bank staff estimates.

15. Once household-level characteristics regarding endowments and livelihood are taken into account, community-level characteristics explain a much smaller part of the welfare gap. Being connected to the electricity grid and having a market (daily or periodic) in the village have a statistically significant contribution to the explained welfare gap, but this varies at different points of the distribution and from rural to urban areas. For example, that ethnic minorities are less likely to have access to electricity, markets and roads account for between 4 and 9 percent of the difference in average consumption per capita in rural areas, but in urban areas these factors have an off-setting effect, actually equalizing welfare between groups. Detailed estimates of the decomposition (not shown) demonstrate that access to electricity helps to explain the welfare gap between the 10th and 40th percentile, but not among the poorest 10 percent where access is equally poor for both ethnic minorities and the majority, or at the top half of the welfare distribution where access is equally good for both groups. In contrast, access to markets helps to explain the welfare gap at the bottom and top ends of the welfare distribution, but not in the middle of the distribution. In both cases, however, their relative contributions in explaining the welfare gap are much smaller than the contribution of endowments and income sources.

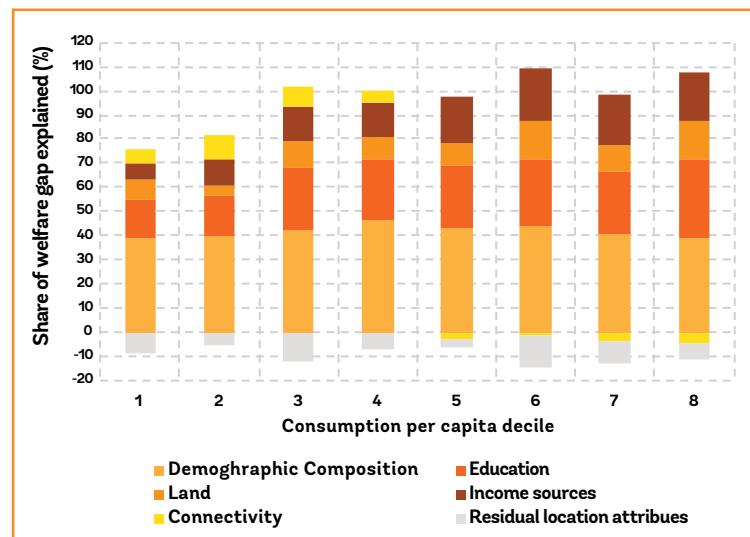
The relative importance of factors differs across the distribution

16. How much of the welfare gap between ethnic minorities and the Lao-Tai can be explained by different factors across the distribution? Connectivity and access explain to some extent the gap among the bottom 4 deciles, but less so the top of distribution, where they seem to be equalizing factors. As explained above, differentials in access to markets seem to matter more among the poorest, and access to electricity matters more between the 2nd and 4th deciles. However, having different income sources play a greater role in explaining the welfare gap in the top half of the welfare distribution, explaining about one-fifth of the welfare gap between the richest half of the of ethnic minorities and the richest half

of the Lao-Tai, compared with about 14 percent or less of the gap it explains for the bottom half of the welfare distribution of ethnic minorities and the Lao-Tai. This appears to be the case with gaps in education too, which explain less than 17 percent of the welfare gap in the bottom 2 deciles (bottom quintile) and explain about 24 to 33 percent of the welfare gap between the 3th and the 8th deciles. The gap explained by differences in the demographic composition remains high throughout the distribution, but is highest between those in the middle of the welfare distribution of ethnic minorities compared with the middle of the distribution of the Lao-Tai.

17. The varying importance of different factors in explaining the welfare gap points to factors where the gap is higher among the poor ethnic minorities relative to the Lao-Tai. Given the incidence of poverty of close to 40 percent, gaps for the bottom 4 deciles highlight areas where poor ethnic minorities are much more disadvantaged than the Lao-Tai. From Figure 9, these gaps are due to ethnic minorities having more children and being poorly educated, and to a lesser extent having lower access to electricity and markets, followed by differences in livelihoods. These gaps are the most important in terms of reducing poverty among the ethnic minorities.

Figure 10: Different factors have varying importance in explaining the welfare gap across the welfare distribution

Source: World Bank staff estimates from LECS 5.

18. There is a persistent welfare gap between ethnic minorities and the Lao-Tai among both the poor and the non-poor, most of which is explained by gaps in observable factors. The consumption per capita of ethnic minorities is between 21 and 26 percent lower than that of the Lao-Tai majority at similar points of the distribution. This means the poor among ethnic minorities are generally worse off than the poor among the Lao-Tai, while the better-off among the ethnic minorities fare worse than the better-off Lao-Tai. Using sophisticated statistical analysis, we find that three-quarters or more (up to 93 percent) of this gap is explained by differences in household endowments and opportunities between the Lao-Tai and ethnic minorities.

19. A combination of high fertility and poor educational attainment among the ethnic minorities emerges as the two key factors explaining most of the welfare gap between ethnic minorities and the Lao-Tai. Having larger household sizes as a result of having more children under the age of 14 explains about 43 to 47 percent of the welfare gap at the national level, while having fewer working-age household members with at least lower-secondary education explains another 24 to 30 percent of the gap. Thus, between them, these two factors explain more than two-thirds of the observed welfare gap between ethnic minorities and the Lao-Tai. These two factors are also interrelated, with a high dependency ratio driving school drops-outs, which in turn leads to early marriages and higher fertility rates among ethnic-minority families, thereby creating a vicious circle of poverty. In part, these differences in endowments are caused by deficiencies in the structure of service delivery that constrain access and utilization by ethnic minorities. This could be in a form of discrimination against them, but there is also an element of choice that ethnic-minority households make to adapt to their circumstances.

20. With observable factors explaining most of the welfare gap, government policy can help to reduce inequality between ethnic groups and reduce ethnic-minority poverty if specific measures to reduce gaps in the most important factors are taken. Measures to reduce fertility and increase progression to secondary school have the highest potential for success. Keeping girls in school longer, in particular, could help to reduce inequalities, both by helping to reduce fertility rates and increasing educational attainment simultaneously. This can be achieved by addressing constraints or bottlenecks in the supply of services to make them more accessible to ethnic minorities. Equally important is addressing demand-side constraints to incentivize ethnic minorities to utilize the services. Various studies in Lao PDR show that financial constraints, coupled with fewer schools offering higher grades closer to where many communities of ethnic minorities reside, are among the root causes of lower levels of secondary education. Sociocultural factors that reduce interest in education are another factor. All these factors suggest an important role for social protection instruments such as conditional cash transfers to both motivate and ease the financial burden of sending children to school. Making schools more accessible, for instance by including affordable boarding facilities or putting in place reliable transportation arrangements for communities in areas without schools offering higher grades, would be necessary. With high demand for family planning unmet, improving the supply of contraceptives would also help to reduce fertility.

21. Other areas of intervention include improving connectivity for the poor, as well as providing more local economic opportunities. In this regard, equalizing access to markets in the poorest communities and to

electricity could also help to reduce the welfare gap. The gap in terms of economic opportunities is most glaring in terms of having a household business. Livelihood support initiatives in ethnic-minority communities could help to address the welfare gap, but mostly among the near-poor and at the top half of the welfare distribution.

References

- Baulch, B., N. Hoa, N. Phuong, and P. Hung. 2010. "Ethnic minority poverty in Vietnam," Chronic Poverty Research Centre Working Paper 169.
- Dang, Hai-Anh. 2012. "Vietnam: A Widening Poverty Gap for Ethnic Minorities", in Gillette Hall and Harry Patrinos. (Eds.) "Indigenous Peoples, Poverty and Development". Cambridge University Press.
- de Janvry, A., Sadoulet, E. and N. Zhu. 2005. "The Role of Non-Farm Incomes in Reducing Rural Poverty and Inequality in China," CUDARE Working Papers, Department of Agricultural and Resource Economics, University of California, Berkeley.
- Evans, D., M. Kremer, and M. Ngatia. 2009. "The Impact of Distributing School Uniforms on Children's Education in Kenya." Working Paper, World Bank, November 2009.
- Firpo, S., Fortin, N.M., and Lemieux, T. 2009. "Unconditional Quantile Regressions." *Econometrica*, 77, 953–73.
- Lao Statistics Bureau. 2013. Lao Social Indicator Survey 2012. Government of Lao PDR.
- Longhi, S., Nicoletti, C., and Platt, L. 2013. Explained and unexplained wage gaps across the main ethno-religious groups in Great Britain, *Oxford Economic Papers* 65. 2013. 471–493.
- Martin, T.C. 1995. "Women's Education and Fertility: Results from 26 Demographic and Health Surveys," *Studies in Family Planning* 26(4), 187-202.
- Pradhan, E., D. Canninghe. 2015. "Effect of Schooling on Teenage Fertility: Evidence from the 1994 Education Reform in Ethiopia," Working Paper 128, Program on the Global Demography of Aging at Harvard University.
- Trung, X. H, Cong, S. P. and U. Mehmet. 2014. "Non-Farm Activity, Household Expenditure, and Poverty Reduction in Rural Vietnam: 2002–2008." *World Development* 64, 554–568.
- Tuyen, Quang Tran. 2015. "Nonfarm employment and household income among ethnic minorities in Vietnam," *Economic Research-Ekonomska Istraživanja*, 28:1, 703-716,
- World Bank. 2014. "Well Begun but Not Yet Done: Progress and Emerging Challenges for Poverty Reduction in Vietnam. World Bank.
- World Bank. 2015. Drivers of Poverty Reduction in Lao PDR. Lao PDR Poverty Policy Note. October 2015.
- World Bank. 2016. Reducing Early Grade Drop Out and Low Learning Achievement in Lao PDR: Root Causes and Possible Interventions. World Bank Report. May 2016.
- World Bank. 2017. Case Studies of Extreme Poverty in Lao PDR. Manuscript.
- Yun, M. 2005. A simple solution to the identification problem in detailed wage decompositions. *Economic Inquiry*, 43(4):766–772.

Table A1: Detailed Oaxaca-Blinder decomposition results for contribution to the explained gap by variable

	Standard decomposition		Linear RIF			Weighted RIF			80%
	Mean	20%	40%	60%	80%	20%	40%	60%	
Demographics									
Head's age	0.117***	0.104***	0.121***	0.113***	0.114***	0.107***	0.115***	0.120***	0.113***
Head's age squared	0.065**	0.051***	0.072***	0.054***	0.076***	0.057***	0.100***	0.077***	0.122***
Head is female	-0.067***	-0.051***	-0.072***	-0.052***	-0.069***	-0.069***	-0.106***	-0.080***	-0.113***
% of under 5-year-old age group	-0.001	-0.001**	-0.001**	-0.001**	-0.002**	-0.001**	-0.001**	-0.003**	-0.002**
% of 6-14 age group	0.051***	0.050***	0.051***	0.045***	0.043***	0.046***	0.044***	0.045***	0.039***
% of 46-65 age group	0.055***	0.051***	0.060***	0.055***	0.046***	0.060***	0.067***	0.068***	0.047***
% of over 65 age group	-0.005	-0.010***	-0.006***	-0.006***	-0.003***	-0.007***	-0.007***	-0.003***	-0.001***
% of 15-45 age group	0.019***	0.016***	0.018***	0.018***	0.023***	0.021***	0.019***	0.017***	0.020***
Education									
% of completed primary school	0.003	0.004***	0.006***	0.003***	-0.001***	0.013***	0.017***	0.012***	0.006***
% of completed lower secondary school	0.010*	0.003***	0.004***	0.003***	0.013***	-0.011***	-0.010***	-0.009***	0.003***
% of completed upper secondary school	0.034***	0.026***	0.033***	0.029***	0.030***	0.014***	0.018***	0.008**	0.014***
% of completed college degree	0.037***	0.012***	0.022***	0.033***	0.057***	-0.000***	-0.003***	-0.003***	0.009***
Land									
Land area* Low altitude	0.036*	0.010**	0.023***	0.041***	0.046***	-0.020***	0.010**	0.022***	0.012**
Land area* Medium altitude	0.045***	0.026***	0.042***	0.048***	0.049***	0.007***	0.034***	0.036***	0.020***
Land area* High altitude	-0.002	-0.001	-0.001	-0.001	-0.002	-0.001	-0.001	-0.001	-0.001
Income sources									
Has wages	0.044**	0.030***	0.037***	0.053***	0.059***	0.043***	0.047***	0.060***	0.052***
Has business income	0.006	0.012***	0.004***	0.008***	0.012***	0.020***	0.005***	0.011***	0.009***
Has remittances	0.016	0.005***	0.015***	0.026***	0.021***	0.008***	0.022***	0.044***	0.027***
Has agricultural income	0.000	0.002*	0.000*	-0.001*	0.000*	0.002*	0.000*	-0.001*	0.001*
Connectivity									
Access to electricity	0.005	0.024***	0.014***	-0.003	-0.014***	0.051***	0.032***	0.024**	0.001
Access to road	0.003	0.025***	0.012***	-0.002***	-0.015***	0.021***	0.005***	-0.009***	-0.021***
Access to market	0.002	-0.001	0.001	0.002	0.002	-0.001	0.002	0.004	0.003
	0.000	-0.000***	0.000***	-0.003***	-0.001***	0.031***	0.025***	0.030***	0.019***

Location	-0.035	-0.014*	-0.018***	-0.034***	-0.018	-0.004	-0.016	-0.018*	-0.026**
Vientiane	0.023***	0.002***	0.010***	0.018***	0.041***	-0.001***	0.013***	0.025***	0.041***
North	0.034**	-0.012***	0.001***	0.016***	0.065***	-0.014***	0.007***	0.022***	0.061***
Central	-0.033**	0.005***	-0.014***	-0.028***	-0.059***	0.013***	-0.015***	-0.034***	-0.050***
South	0.005	0.004	0.004	0.005	0.007	0.004	0.005	0.007	0.009
Low altitude	-0.046**	-0.021***	-0.022***	-0.033***	-0.033***	-0.025***	-0.039***	-0.036***	-0.018***
Medium altitude	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.000	0.001	0.001	0.001	0.000
High altitude	-0.029	0.006***	0.004***	-0.012***	-0.039***	0.018***	0.012***	-0.004***	-0.017***
Urban	0.011	0.000	-0.000	-0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.000

note: *** $p<0.01$, ** $p<0.05$, * $p<0.1$

ຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍ ເຫັນວ່າ ທຸກຍາກກວ່າ ຊື່ຜົນກຸ່ມໃຫຍ່ ໂດຍສະເພາະເນື້ອທຸກບັນດາຜົນໄດ້ຈາກ ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຂອງຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍທີ່ມີສູງຫຼາຍໃນ ສປປ ລາວ. ຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍເຫັນວ່າມີສະຫວັດດິການໜ້ອຍກວ່າຜົນລາວ-ໄຕ ທີ່ເປັນ ຊື່ຜົນກຸ່ມໃຫຍ່ ແລະ ຜົນທີ່ມີໃນຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍຢ່າງມີຄວາມທຸກຍາກຫຼາຍກວ່າຜົນທີ່ຮັ້ງມີໃນຜົນລາວ-ໄຕ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ຮັດໃຫ້ມີ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ຫຼື ທີ່ອື່ນວ່າ: ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດິການຄືດັ່ງກ່າວ? ມີປັດໄຈໃດທີ່ນີ້ໂຍບາຍຂອງລັດສາມາດ ແກ້ໄຂໄດ້ ຫຼື ມີປັດໄຈໃດທີ່ສາມາດສັງເກດເຫັນໄດ້ໂດຍກົງແຕ່ອາດຈະເປັນສັນຍານເຕືອນໃຫ້ຮ່ວ່າເກີດມີການແບ່ງແຍກຢ່າງໃນຕະຫຼາດ ແຮງງານ ເຊິ່ງເປັນສາເຫດທີ່ຮັດໃຫ້ຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຫຼື ຄ່າຈ້າງຕໍ່ກວ່າຊື່ຜົນກຸ່ມໃຫຍ່ບໍ່? ພາຍໃຕ້ເຖິ່ງອື່ນໄຂທີ່ ທັງສອງກຸ່ມຫານມີຄວາມສາມາດໃນການຮັດວຽກທີ່ກັນ ຫຼື ເຮັດວຽກປະເພດດຽວກັນ. ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳມາດ້ວຍວິທີທາງ ສະຖິຕິທີ່ຄືກສ້າງຂຶ້ນມາເປັນຢ່າງດີ, ຂໍ້ມູນທີ່ອ້າງອີງໃນປົດນະໂຍບາຍໂດຍສັງເຂບສະບັບນີ້ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມແຕກໂຕນ ກັນຫຼາຍທາງດ້ານສະຫວັດດິການ ແມ່ນຜົນກະທິບຈາກຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງກໍາລັງແຮງງານ ແລະ ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ, ລວມທັງໂອກາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານການຊື່ມີໃຊ້ສະເລ່ຍຕໍ່ຄົວຄົນ, ລະດັບການສຶກສາ, ການຄອບຄອງ ທີ່ດິນ, ແຫ່ງລາຍຮັບ, ການເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າ, ເສັ້ນທາງ ແລະ ຕະຫຼາດ ລວມທັງຈຸດພິສະດາຫາງດ້ານທີ່ນີ້ມີເຖິງ 93%.

ຢ່າງໃນບັນດາຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມໃຫຍ່ນັ້ນ ຕົ້ນຕໍ່ແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານຂະໜາດຂອງ ຄົວເຮືອນໃນຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍທີ່ເຫັນວ່າມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ ເນື່ອງຈາກວ່າສະມາຊິກຄົວເຮືອນທີ່ເປັນເດັກນ້ອຍມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າຜົນໃຫຍ່, ເຊິ່ງຮັດໃຫ້ມີອັດຕາການເຂື້ອຍອີງສູງກວ່າຊື່ຜົນກຸ່ມໃຫຍ່; ພ້ອມນັ້ນ, ຈຳນວນສະມາຊິກຂອງຄົວເຮືອນໃນຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍທີ່ ມີການລຶກສາຂັ້ນມັດທະນີມີຂັ້ນປະກຳຢູ່ນັ້ນ ເຊິ່ງປັດໄຈເຫຼື່ນປັນສາເຫດຫຼັກທີ່ຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມແຕກ ໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດິການດັ່ງກ່າວ. ອີກດ້ານນີ້, ໂອກາດທາງດ້ານທະກິດຂອງຄົວເຮືອນ, ຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ແລະ ການມີໄຟຟ້າໃຫ້ ຂອງຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍ ທຸກບັນດາຜົນໃຫຍ່ ເຊິ່ງເປັນເຫດຜົນອີກຈຳນວນນີ້ທີ່ຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມ ແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດິການ, ແຕ່ມີຜົນກະທິບໜ້ອຍກວ່າປັດໄຈທີ່ກ່າວມາກ່ອນນີ້ນີ້. ອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການວິເຄາະຕ່າງ ກ່າວ, ພວກເຮົາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ນະໂຍບາຍແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດຮັດໃຫ້ມີການເກີດສູງຫຼາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຄວາມ ກ້າວໜ້າທາງດ້ານການສຶກສາໃຫ້ແກ່ບັນດາຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍ ແມ່ນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງທີ່ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານ ສະຫວັດດິການ. ສະນັ້ນ, ມາດຕະການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດສູງສົດ ແມ່ນການສົ່ງເສີມໃຫ້ເຕັກຍິງສືບຕໍ່ເຂົ້າຮຽນໜັງສີ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍເຮັດ ໃຫ້ອັດຕາການເກີດຫຼຸດລົງ ແລະ ເນື່ອລະດັບການສຶກສາ. ຕໍ່ກໍ່ບັນຫານີ້, ເຄື່ອງມີທາງດ້ານການຂອງກັນສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນການໂອນເງິນ ສິດແບບມີເງື່ອນໄຂອາດຈະສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຊຸ່ກົຍເດັກນ້ອຍໃຫ້ໄປໂຮງຮຽນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນພາລະຫາງດ້ານການເງິນ. ແຕ່ຈະ ຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາທາງດ້ານການສະໜອງການບໍລິການນຳພ້ອມ ເພື່ອຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິການດ້ານສາຫາລະນະສຸກ ແລະ ການສຶກສາສໍາລັບຊື່ຜົນກຸ່ມນ້ອຍໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງ: ການຮັດໃຫ້ໂຮງຮຽນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ ລວມທັງການສະໜອງ ລົດຮັບສິ່ງ ຫຼື ການປັບປຸງລະບົບການຮັບສິ່ງທີ່ຮັບປະກັນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ສໍາລັບນັກຮຽນຈາກຊຸມຊື່ນທີ່ມີໂຮງຮຽນຊັ້ນສູງ ເປັນສິ່ງທີ່ ຈຳເປັນ. ພ້ອມນັ້ນ, ການສະໜອງການບໍລິການຄົມກຳເນີດເພື່ອຮັບໃຫ້ໃຫ້ແກ່ວຽກງານການວາງແຜນຄອບຄົວທີ່ແມ່ໄສ່ແກ້ໄຂບັນຫາ ການເກີດລົກຖື້ນ ກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນໃນ ສປປ ລາວ.ທຳມະ່າງໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການຈະເປັນປະໂຫຍດ ສໍາລັບ ເຂົ້າເຈົ້າ ພ້ອມທັງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າ ສາມາດໄດ້ວຽກທີ່ມີປະລິດທີ່ຜົນຢ່າງໃຫ້ແມ່ນກະສິກຳອີກດ້ວຍ.

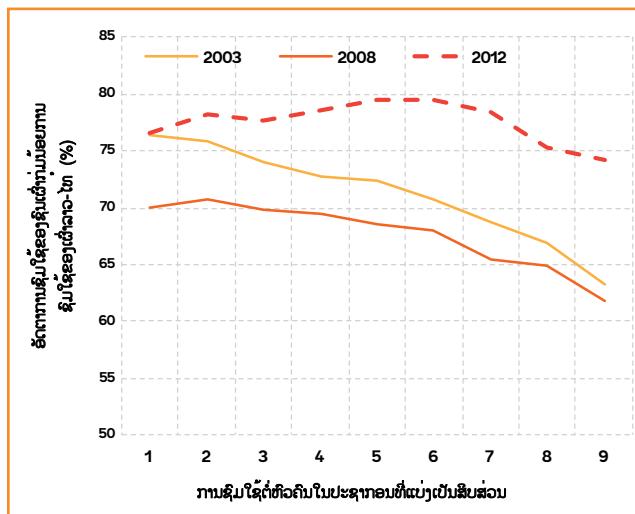
1. ໃນ ສປປ ລາວ, ຂຸນເຜົ້າກໍາມ້ນອຍບໍ່ພຽງແຕ່ມີອັດຕາຄວາມທຸກຍາກທີ່ສຸງກວ່າ ຂຸນເຜົ້າກໍາມ້ໃຫຍ່ເຫັນນັ້ນ, ແຕ່ຍັງມີຄວາມແຕກໄຕນທາງດ້ານສະຫວັດດິການໃນທຸກລະດັບນໍາອີກ.

ອີງຕາມການສໍາໜັງວັດລາຍຈ່າຍ ແລະ ການຊຶມໃຊ້ປະຈໍາສຶກປີ 2012/13 (LECS 5), ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຂອງບັນດາຊຸມເຜົ້າກໍາມ້ນອຍແມ່ນສູງກວ່າ 38% ເປັນຕົ້ນແມ່ນເຜົ້າມອນຂະແໜ ແລະ ມັງ-ລື-ມັງນີ້ ທຽບກັບ ຂຸນເຜົ້າລາວ-ໄຕ ເຊິ່ງເປັນຂຸນເຜົ້າທີ່ກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າໝົ່ງໃນປະຊາກອນທັງໝົດ, ເຫັນວ່າ ມີອັດຕາຄວາມທຸກຍາກທີ່ກວ່າ 16%. ຂຸນເຜົ້າກໍາມ້ນອຍເຫັນນີ້ເຫັນວ່າທຸກຍາກກວ່າຊຸນເຜົ້າກໍມີໃຫຍ່ເມື່ອເວລາສົມທຽບ ການຊຶມໃຊ້ຕໍ່ທົວຄົນຂອງຊຸນເຜົ້າກໍມີນອຍກັບຊຸນເຜົ້າລາວ-ໄຕ ໃນຈຸດຕ່າງໆທີ່ມີສະຫວັດດິການ. ການສົມທຽບດັ່ງກ່າວໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອັດຕາການຊຶມໃຊ້ຕໍ່ທົວຄົນຂອງຊຸນເຜົ້າກໍມີນອຍ ຕໍ່ເຜົ້າລາວ-ໄຕ ທັງໝົດໃນປີ 2012 ແມ່ນຢ່າງລະຫວ່າງ 74% ຫາ 79%, ເຖິງວ່າຄວາມແຕກໄຕນດັ່ງກ່າວໄດ້ຫຼຸດລົງນັບແຕ່ປີ 2003 ເປັນຕົ້ນມາ (ຮບສະແດງ 1). ບໍ່ພຽງແຕ່ຜູ້ທຸກຍາກຂອງຊຸນເຜົ້າກໍມີຫຼັກກວ່າຜູ້ທຸກຍາກໃນຊຸນເຜົ້າລາວ-ໄຕ, ແຕ່ຜູ້ຮັ້ງມີໃນຊຸນເຜົ້າກໍມີນອຍກໍ່ຢັ້ງມີ.

2. ຂຸນເຜົ້າກໍາມ້ນອຍໃນ ສປປ ລາວ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະມີປັດໄຈການຜະລິດໜ້ອຍ ແລະ ເຮັດວຽກໃນຂະແໜງທີ່ສ້າງລາຍຮັບຕໍ່ — ສອງປັດໄຈດັ່ງກ່າວ ໂດຍລວມແລ້ວ ມີຜົນກະທົບເຮັດໃຫ້ຊຸນເຜົ້າກໍມີນອຍມີອັດຕາຄວາມທຸກຍາກສຸງກວ່າ ແລະ ມີສະຫວັດດິການທີ່ເຫັນເຜົ້າກໍມີໃຫຍ່. ຂຸນເຜົ້າກໍາມ້ນອຍສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີລະດັບການສຶກສາຕໍ່, ອາໄສຢ່າເຫດພຸດຍທີ່ຫ່າງໄກສອກຫຼົງ ແລະ ດໍາລົງ ຊຸວິດດ້ວຍການເຮັດກະສິກາ (ຮູບສະແດງ 2 ແລະ ຮູບສະແດງ 3). ຜົນການວິເຄາະຢ່າງຫຼວງຫຼາຍກ່ຽວກັບຕົວກຳມີຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສະຫວັດດິການໃນ ສປປ ລາວ (ທະນາຄານໂລກ, 2015) ແລະ ໃນລະດັບພາກພື້ນ (ທະນາຄານໂລກ, 2014; Tuyen, 2015; ແລະ Trung et al., 2014 ສໍາລັບຫວຽດນາມ; ແລະ Janvry et al., 2005 ສໍາລັບຈິນ) ໄດ້ພື້ນວ່າ ຄວາມແຕກໄຕນໃນດ້ານຕ່າງໆ ມີການພົວພັນທາງລົບກັບ ສະຫວັດດິການຂອງຄົວເຮືອນ.

3. ສັງເກດໃຫ້ກັນຈະແຈ້ງເຫຼືອແມ່ນປັດໄຈເຫັນນີ້ເປັນສາເຫຼັດທັງໝົດຂອງຄວາມທຸກຍາກຂອງຊຸນເຜົ້າກໍມີນອຍແລ້ວບໍ່ ແລະ ເປັນສາເຫຼັດທັງໝົດຂອງຄວາມແຕກໄຕນທາງດ້ານສະຫວັດດິການລະຫວ່າງຊຸນເຜົ້າກໍມີນອຍ ແລະ ເຜົ້າລາວ-ໄຕແລ້ວບໍ່. ສະຫວັດດິການຂອງຄົວເຮືອນບໍ່ພຽງແຕ່ຖືກກໍາມີດວິຍປັດໄຈການຜະລິດ (ຊັບສິນ) ແລະ ໂອກາດທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຄົວເຮືອນເຫັນນັ້ນ, ແຕ່ຍັງຖືກກໍາມີດວິຍລາຍຮັບທີ່ປະກອບສ່ວນເປັນຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນນໍາອີກ. ເອກະສານຈຳນວນຫຼາຍງ່າງ ໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ກໍາມຄົນທີ່ຕ້ອຍໂອກາດສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນຫຼາຍງ່າປະເທດ ຈະມີລາຍຮັບຕໍ່ກວ່າ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົ້າເຈົ້າຈະມີຊັບສິນ ຫຼື ມີວຽກເຮັດງານທຳກຳກັນກັບຊຸນເຜົ້າກໍມີໃຫຍ່ ຕົວຢ່າງ: ຜົນການວິເຄາະຫາຕົວກຳມີດທາງດ້ານລາຍຮັບປິມຫວຽດນາມໄດ້ພື້ນວ່າ ຂຸນເຜົ້າກໍມີນອຍມີລາຍຮັບຕໍ່ກວ່າ ຂຸນເຜົ້າກໍມີໃຫຍ່ ໃນຂົງເຂດວຽກງານອັນດຽວກັນ (Dang, 2010), ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຖິງແມ່ນເຂົ້າເຈົ້າຈະມີປັດໄຈການຜະລິດ, ການສຶກສາ ຫຼື ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກທຳກັນກໍ່ຕາມ, ຂຸນເຜົ້າກໍມີນອຍກໍ່ຢັ້ງມີລາຍຮັບໜ້ອຍກວ່າຊຸນເຜົ້າກໍມີໃຫຍ່ ແລະ ກໍ່ຢັ້ງຈະສືບຕໍ່ເປັນແບບນັ້ນໄປເລື້ອຍໆ. ການວິເຄາະອີງປະກອບຂອງຄວາມແຕກໄຕນທາງດ້ານສະຫວັດດິການໃນຫວຽດນາມທີ່ໃຊ້ວິທີ Oaxaca-Blinder ໄດ້ພື້ນວ່າ ຄວາມແຕກຕ່າງໆກັນທາງດ້ານກຳລັງແຮງງານ, ວິທີການດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງໂຄງລ່າງ

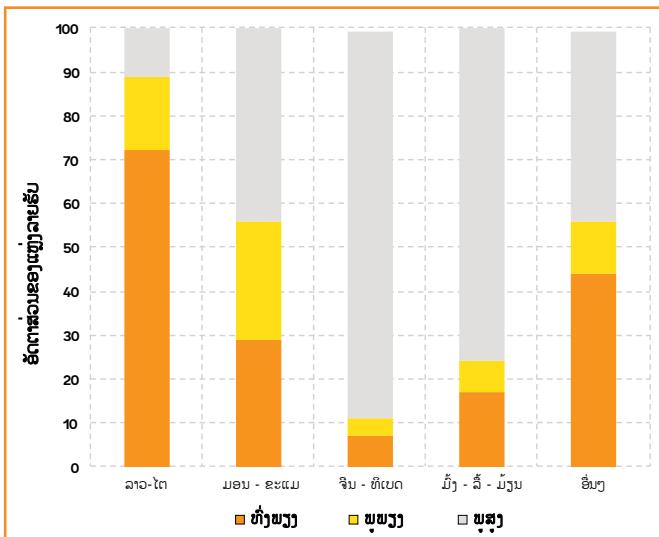
ຮບສະແດງ 1: ເຖິງວ່າການແຕກໄຕນດັ່ງກ່າວໄດ້ຫຼຸດລົງ ແຕ່ການຊຶມໃຊ້ຕໍ່ທົວຄົນຂອງຊຸນເຜົ້າກໍມີນອຍບໍ່ຢັ້ງເຜົ້າລາວ-ໄຕ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄາດຄະນະຂອງທະນາຄານໄລກອີງໃສ້ຂໍ້ມູນຈາກ LECS 3, 4 ແລະ 5.

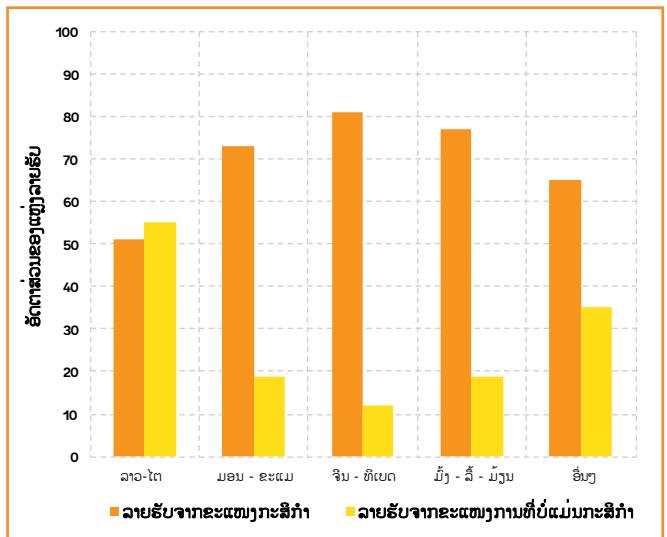
ເປັນອີງປະກອບນ້ອຍທີ່ຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ. ສ່ວນທີ່ບໍ່ເຫື່ອມອກຈາກອີງປະກອບເຫຼົ້ານີ້ເຫັນວ່າ ກວມອັດຕາສ່ວນສູງ, ສູງເຖິງ 65% ໃນປີ 2004 ແລະ 53% ໃນປີ 2006 (Baulch et al., 2010). ອີງປະກອບທີ່ກວມອັດຕາ ສ່ວນສູງດັ່ງກ່າວແມ່ນການຈຳເນັກ ຫຼື ການທີ່ຂີ້ເຈົ້າປໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຢູ່ໃນສັງຄົມ.

ຮູບສະແດງ 2: ຂຸນເຜົ້າກຸ່ມນ້ອຍສ່ວນຫຼາຍແມ່ນອາໄສຢູ່ໃນເຂດພຸດຍ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄາດຄະນະຂອງທະນາຄານໄລກອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກ LECS 5.

ຮູບສະແດງ 3: ຂຸນເຜົ້າກຸ່ມນ້ອຍຈຳນວນຫຼາຍບໍ່ມີລາຍຮັບຈາກຂະແໜງ ການທີ່ບໍ່ແມ່ນກະສິກຳ

4. ໃນໄລຍະຜ່ານມານີ້ ຍັງບໍ່ທັນມີບົດວິຄາະສໍາລັບ ສປປ ລາວ ເຊື້ອ, ການສຶກສາເພື່ອຢູ່ເຖິງວ່າຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານປັດໄຈ ການຜະລິດ ແລະ ໂອກາດໄດ້ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານສະຫວັດດີການໃນ ສປປ ລາວ ຫຼາຍປານໃດນີ້ ຈະເປັນ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແຕ່ການກຳນົດວ່າບັນຫາໃດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດທີ້ອ່ອງການໃຫ້ວ່າງນະໄຍບາຍແກ້ໄຂ. ຖ້າປັດໄຈການຜະລິດຫາກ ມີກວມອັດຕາສ່ວນສູງຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ, ບັນຫາດ້ານຄວາມບໍ່ທີ່ທ່ຽມກັນລະຫວ່າງຊື່ນເຜົ້າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ້າລວ-ໄຕອາຈະສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ໂດຍການເພີ່ມການລົງທຶນ ແລະ/ຫຼື ການປັບປຸງລະບົບການສະໜອງການບໍລິການຂອງລັດ ເພື່ອສ້າງປັດໄຈການຜະລິດ. ແຕ່ຖ້າການຈຳແນກໃນຕະຫຼາດແຮງງານ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງການທີ່ຊື່ນເຜົ້າກຸ່ມນ້ອຍໄດ້ຮັບດໍາຕອບແທນຕໍ່ກ່າວ່າ ຊື່ນເຜົ້າກຸ່ມໃຫຍ່ ໃນຂະນະທີ່ຂີ້ເຈົ້າມີປັດໄຈການຜະລິດ, ມີວຽກຮັດຕາງໆນຳໃໝ່ ຫຼື ມີຄວາມສາມາດເຫັນວັນ ຫາກກວມອັດຕາສ່ວນສູງ ກວ່າອັດຕາສ່ວນຂອງປັດໄຈການຜະລິດຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການແລ້ວ ກໍຈະຕ້ອງມີນະໄຍບາຍທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ. ໃນກໍລະນີນີ້, ແຜນການພັດທະນາຄວນສຸມໃສ່ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໜີພາບທາງດ້ານໄອກາດ ແລະ ຄ່າງໆທີ່ທ່ຽມກັນ.

5. ບິດນະໄຍບາຍໂດຍສັງເຂບສະບັບນີ້ ດີເລີ້ມຄວ້າກ່ຽວກັບປັດໄຈທີ່ຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແຕ່ການວາງນະໄຍບາຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການໃນທົ່ວປະເທດ. ການຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບອີງປະກອບຂອງຄວາມແຕກໂຕນໄດ້ນີ້ໃຊ້ວິທີ Oaxaca-Blinder decomposition ທີ່ເປັນມາດຕະຖານທີ່ມີຍົມໃຊ້ໂດຍ ທົ່ວໄປ ແລະ ໄດ້ປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ໂດຍການນຳໃຊ້ໂປ່ງແກ້ມສ່ວນຂະຫຍາຍຂອງ Oaxaca-Blinder ທີ່ໄດ້ໃຊ້ເຊື້ອໃນການຄືດໄລ໌ລິເນແອ (linear) ແລະ ການສະເລ່ຍນັ້ນກ່າວຄວາມສໍາຄັນ (Firpo, S., Fortin, N.M., and Lemieux, T., 2009; Longhi, S., Nicoletti, C., and Platt, L., 2013). ກ່ອງ 1 ໄດ້ສະໜອງລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ຖືກນຳໃຊ້. ໃນການວິຄາະອີງປະກອບຂອງຄວາມ ແຕກໂຕນໄດ້ມີການຂໍ້ຊານ້າໜັກຂອງຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ ໂດຍໄດ້ແບ່ງຄວາມແຕກໂຕນຕໍ່ກ່າວ່ອກເປັນສ່ວນ ອີງຕາມຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານຈຸດພື້ເສດຖະໜາສັງເກດເຫັນໄດ້ (ເຊັ່ນ: ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ) ແລະ ປະເມີນເປົ່ງອີງປະກອບຂອງຄວາມແຕກໂຕນທີ່ຍັງເຫື່ອມອກຈາກປັດໄຈທີ່ສາມາດສັງເກດເຫັນໄດ້ວ່າກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍປານໃດ. ປັດໄຈທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ ຕົກເບ່ງອອກເປັນສອງປະເພດໃໝ່: ປັດໄຈການຜະລິດ (ລວມທັງແຮງງານ ແລະ ຊັບສິນ) ແລະ ໂອກາດ

ທາງດ້ານການດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງໂຄງລ່າງທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດຄະເນອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຊື່ຜົ່າກ່າມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕທາງດ້ານແຮງງານ ແລະ ຊັບສິນ ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການວ່າມີຫຼາຍປານໃດ ແລະ ກໍານົດວ່າ ໃນປັດໄຈດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໂຕໃດທີ່ກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍທີ່ສຸດຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ. ຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະດີຕາດຄະເນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານການດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງໂຄງລ່າງທາງດ້ານເສດຖະກິດ (ການເຊື່ອມຕໍ່) ວ່າກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍປານໃດຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ. ອັດຕາສ່ວນທີ່ຢັ້ງເຫຼືອອາດຈະແມ່ນ ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານລາຍຮັບເມື່ອເວລາທີ່ຊື່ຜົ່າກ່າມນ້ອຍ ແລະ ກໍາໃຫຍ່ ມີປັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ມີໂອກາດທີ່ກັນ. ໝາຍວ່າຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ ຈະບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂດັ່ງວ່າຍການສົ່ງເສີມໃຫ້ແຕ່ລະຊື່ຜົ່າມີຄວາມສະໜີພາບທາງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ. ສະນັ້ນ, ໃນກໍລະນີນີ້ຕ້ອງໄດ້ມີມາດຕະການທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ. ຜົນໄດ້ຮັບຕົ້ນຕໍ່ຈາກການວິຄາະນີ້ໄດ້ສັງລວມຢູ່ໃນພາກຕໍ່ໄປ.

ກ່ອງ 1: ວິທີການກຳນົດອີງປະກອບຂອງຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊື່ຜົ່າກ່າມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕ

ການສຶກສາອີງປະກອບຂອງຄວາມແຕກໂຕນດ້ວຍວິທີ Oaxaca-Blinder decomposition (Blinder, 1973; Oaxaca, 1973) ແມ່ນວິທີທີ່ໜີຍີມໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາຕົວປ່ຽນຕ່າງໆໃນລະດັບໝາກຜົນຂອງກ່າມຄົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຕົວປ່ຽນໃນລະດັບໝາກຜົນຂອງຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ເຫັນເລື່ອຍ່າແມ່ນຕົວປ່ຽນທາງດ້ານຄ່າຈ້າງ ຫຼື ລາຍຮັບ. ວິທີການດັ່ງກ່າວ ຈະແບ່ງອີງປະກອບຂອງຄວາມແຕກໂຕນອີງຕາມການສະເລ່ຍຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສອງກ່າມຄົນດັ່ງກ່າວ ອອກເປັນຄວາມແຕກໂຕນທີ່ສາມາດ “ອະທິບາຍໄດ້” ດ້ວຍຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດເປັນຕົ້ນລະດັບການສຶກສາ ຫຼື ປະລິບການໃນການເຮັດວຽກ, ແລະ ຄວາມແຕກໂຕນທີ່ “ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້” ດ້ວຍຕົວກຳນົດເຫຼື້ອມນີ້. ອົງປະກອບຂອງຄວາມແຕກໂຕນທີ່ “ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້” ສ່ວນໃຫຍ່ຈະເປັນຄວາມແຕກໂຕນທີ່ເກີດຈາກການຈໍາແນວ ກໍ່ຄືຜົນກະທົບທີ່ຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກໂຕນກັນລະຫວ່າງກ່າມຄົນ ທີ່ບໍ່ສາມາດສັງເກດເຫັນໄດ້.

ພວກເຮົາໄດ້ນຳໃຊ້ເຕັກນິກການວິຄາະຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານການຊົມໃຊ້ເຫຼື້ອວິຄົນ (ຕົວປ່ຽນ Y) ລະຫວ່າງເຜົ່າລາວ-ໄຕ (ກຸ່ມ A) ແລະ ຂື່ຜົ່າກ່າມນ້ອຍ (ກຸ່ມ B). ບັນດາຕົວກຳນົດທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການວິຄາະລວມມີ ຕົວກຳນົດດ້ານປະຊາກອນ (ອາຍຸ ແລະ ເພດຂອງທີ່ວໜ້າຄົວເຮືອນ, ອາຍຸຂອງສະມາຊີກຄົວເຮືອນ), ແຮງງານ (ອັດຕາສ່ວນຂອງສະມາຊີກຄົວເຮືອນແບ່ງຕາມ ລະດັບການສຶກສາ); ຊັບສິນ (ຂະໜາດຂອງທີ່ກິ່ນແບ່ງຕາມຈຸດຝີເສດຂອງພຸມສັນຖານ), ການດໍາລົງຊີວິດ (ໝັ້ງລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນແມ່ນໄດ້ຈາກກິດຈະກຳເຫຼື້ອນນີ້ບໍ່: ທຸລະກິດຂອງຄົວເຮືອນ, ຄ່າຈ້າງຈາກການເຮັດວຽກທີ່ນີ້ແມ່ນກະສິກາ, ກະສິກຳ ແລະ ການສົ່ງເງິນຈາກຕ່າງໆນີ້); ແລະ ຈຸດຝີເສດທາງດ້ານຊຸມຊົນ ເປັນຕົ້ນການເຂົ້າເຖິງໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ (ການເຂົ້າເຖິງຖະໜົນທຶນທາງ, ໄຟຟ້າ, ຕະຫຼາດ) ແລະ ຂັ້ນພຸມສັນຖານ (ທຶນພຽງ, ພຸພຽງ, ພຸສູງ). ຄວາມແຕກຕ່າງສະເລ່ຍ $R = E(Y_A) - E(Y_B)$, ໃນນັ້ນ $E(Y)$ ແມ່ນຄາດຄະອັດຕາສ່ວນຂອງຕົວປ່ຽນລະດັບໝາກຜົນ ຢູ່ໃນຕົວພະຍາກອນ (predictors) ຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງກ່າມຄົນຕ່າງໆ.

ອີງໃສ່ສົມຜົນລົນແອ $Y_i = X_i' \beta + \epsilon_i; E(\epsilon_i) = 0$, X ແມ່ນເວັກເຕີທີ່ປະກອບດ້ວຍຕົວພະຍາກອນ ແລະ ຄ່າຄົງທີ່ β , ໃນນັ້ນ β ປະກອບດ້ວຍບັນດາຄ່າຄົງທີ່ສະແດງຄຸນລັກສະນະຂອງເສັ້ນສະແດງ (ຕົວພາຣາມີເຕີ) ແລະ ຈຸດຕັດຂອງເສັ້ນສະແດງກັບແກນ, ໃນຂະນະທີ່ ϵ_i ແມ່ນຄ່າຜິດດັງ, ສ່ວນຄ່າສະເລ່ຍຂອງຄວາມແຕກຕ່າງ ແມ່ນຄ່າສະເລ່ຍຂອງຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ regressors ຂອງແຕ່ລະກ່າມຄົນ ທີ່ຖອນໄດ້ຈາກການຄາດຄະແບບເນັລີແນແອ.

$$R = E(Y_A) - E(Y_B) = E(X_A)' \beta - E(X_B)' \beta \quad (1)$$

ເພື່ອກຳນົດອັດຕາສ່ວນຂອງຕົວພະຍາກອນ ສໍາລັບແຕ່ລະກຸມຄົນ ຢູ່ໃນຄວາມແຕກຕ່າງລວມ, ພວກເຮົາສາມາດຖອນ ເອົາອັດຕາສ່ວນຂອງຕົວປະຊາກອນໄດ້ຈາກການຈັດອີງປະກອບຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນສົມຜົນ (1) ຄືນໃໝ່. ການຮັດແບບນີ້ເອີ້ນ ວາ: ການວິເຄາະອີງປະກອບຂອງຄວາມແຕກໂຕນແບບ “threefold” decomposition, ເຊິ່ງໄດ້ແບ່ງຄວາມແຕກ ຕ່າງອອກເປັນສາມອີງກອບຕື່ມ:

$$R = [E(X_A) - E(X_B)]' \beta_B + E(X_B)' [\beta_A - \beta_B] + [E(X_A) - E(X_B)]' [\beta_A - \beta_B] \quad (2)$$

ຫຼື $R = E + C + I$, ໃນນັ້ນອີງປະກອບທຳອິດແມ່ນ $E = [E(X_A) - E(X_B)]' \beta$ ເອີ້ນວ່າ: “ຜົນກະທົບທາງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ” ເຊິ່ງສະແດງຈຸດຟິເສດທີ່ແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດຂອງແຕ່ລະກຸມຄົນດ້ວຍ correlates. ອີງປະກອບ ຫີສອງແມ່ນ $C = E(X_B)' [\beta_A - \beta_B]$ ໃຊ້ສໍາລັບວັດແທກອັດຕາສ່ວນຂອງບັນດາຄວາມແຕກຕ່າງຢູ່ໃນສໍາປະສິດ coefficients. ອີງປະກອບສຸດທ້າຍແມ່ນ $I = [E(X_A) - E(X_B)]' [\beta_A - \beta_B]$ ເປັນສົມຜົນປະຕິກິລິຍາ, ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງສາຍພົວພັນອັນສະໜິດແໜ້ນລະຫວ່າງຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ສໍາປະສິດ coefficients. ການວິເຄາະອີກວິທີ່ໜີ່ແມ່ນການວິເຄາະແບບ “twofold” ຫຼືປັບມາຈາກສົມຜົນ (1) ເຊິ່ງສາມາດຖອນເອົາສົມ ຜົນຄວາມແຕກຕ່າງໄດ້ດັ່ງນີ້:

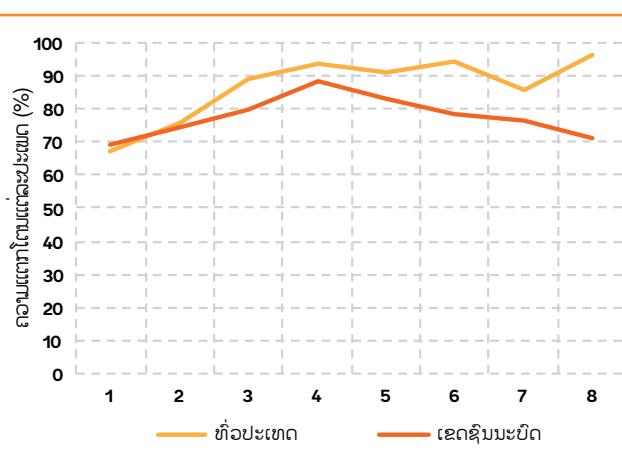
$$R = [E(X_A) - E(X_B)]' \beta^* + E(X_A)' [\beta_A - \beta^*] + E(X_B)' [\beta_B - \beta^*] \quad (3)$$

ມາຮອດນີ້ ພວກເຮົາຈະແບ່ງອີງປະກອບຄວາມແຕກໂຕນອອກເປັນ ສອງ ອີງປະກອບ: $R = Q + U$ ແມ່ນ ອີງປະກອບທຳອິດ, ເຊິ່ງ $Q = [E(X_A) - E(X_B)]' \beta^*$ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ ດ້ວຍຕົວພະຍາກອນທີ່ມີຄ່າແຕກຕ່າງກັນ (“ອີງປະກອບທີ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້”), ແລະ ອີງປະກອບຫີສອງແມ່ນ $U = \{E(X_A)' [\beta_A - \beta^*] + E(X_B)' [\beta_B - \beta^*]\}$ ເຊິ່ງເປັນຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ດ້ວຍຕົວພະຍາກອນ.

ອີງປະກອບຂອງຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີ ອີງຕາມຈຸດພິເສດທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມໃຫຍ່

6. ສັງທີ່ພົບເຫັນຕະຫຼອດແມ່ນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ຊົນເຜົ່າລາວ-ໄຕທີ່ເປັນຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມໃຫຍ່ ທີ່ມີອີງປະກອບຕົ້ນຕໍ່ແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານຈຸດພິເສດທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້. ໃນອັດຕາສ່ວນ 93% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານການການຊົມໃຊ້ສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນ ແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານປັດໄຈທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ເຊັ່ນ: ອີງປະກອບຂອງປະຊາກອນ, ລະດັບການສຶກສາ, ການເປັນເຈົ້າຂອງຫໍ່ກິນ ແລະ ແຫຼ່ງລາຍຮັບ, ການມີໃໝ່ທີ່ໃຊ້ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງທະຫົນຫົນທາງ ແລະ ຕະຫຼາດ, ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານທີ່ຕັ້ງອື່ນໆ. ອັດຕາສ່ວນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີຄວາມໃກ້ຄຽງກັນກັບອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານລາຍຮັບຢູ່ໃນກ່າມປະຊາກອນເປັນກົມທີ 40 (ເຊິ່ງກົງກັບອັດຕາສ່ວນຂອງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍທີ່ຫຼຸກຍາກ) ໂດຍອີງໃສ່ຜົນການຄົດໄລ່ຈາກຕໍາລາ RIF decompositions (ຕາຕະລາງ 1). ຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວນີ້ ເຫັນວ່າ ໃຊ້ໄດ້ທັງກັບຜູ້ທີ່ຫຼຸກຍາກ ແລະ ຮັ້ງມີ (ຮບສະແດງ 4). ຈຸດພິເສດທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ກວມ 69% ຂອງຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຫຼຸກຍາກທີ່ສຸດ 10% ຢູ່ໃນຊົນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ທີ່ຫຼຸກຍາກທີ່ສຸດ 10% ຢູ່ໃນຊົນເຜົ່າລາວ-ໄຕທ ແລະ ກວມ 97% ຂອງຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການຢູ່ໃນກົມທີ 4 ຂອງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕທ. ການວິຄາະເປັນແຕ່ລະກຸ່ມຊົນເຜົ່າ (ບໍ່ດຳນາສະເໜີໃນເອກະສານສະບັບນີ້) ກໍ່ນີ້ຜົນໄດ້ຮັບໃກ້ຄຽງກັນ.

ຮບສະແດງ 4: ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕທ ອີງຕາມປັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ໂອກາດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄາດຄະນະຂອງທະນາຄານໄລກອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກ LECS 5.

7. ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕທໃນເຂດຕົວເມືອງແມ່ນຫຼຸຍກວ່າເຂດຊົນນະບົດ (17 %), ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເນື່ອງຈາກຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ໂອກາດ. ຄວາມແຕກຕ່າງທັງສອງດ້ານນີ້ກວມ 99% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານການຊົມໃຊ້ສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນຂອງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕທ (ຕາຕະລາງ 1). ໃນເຂດຊົນນະບົດ, ການຊົມໃຊ້ສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນຂອງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍແມ່ນຕໍ່ກ່າວ່າເຜົ່າລາວ-ໄຕທປະມານ 26% ແລະ ຕໍ່ກ່າວ່າປະຊາກອນກົມທີ 4 ປະມານ 25%. ແຕ່ຍ່າງໃດກ່າວ່າມ. ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານປັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ໂອກາດກວມອັດຕາສ່ວນຢ່າງໜ້ອຍ 87% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການໃນເຂດຊົນນະບົດ. ພ້າຍວ່າຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເກີດຈາກປັດໄຈຕ່າງໆທີ່ອາດຈະຖືກຄວບຄຸມ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັນນະໂຍບາຍຕ່າງໆ. ພວກເຮົາໄດ້ວິຄາະປັດໄຈເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 1: ຄວາມແຕກໄຕນ້ທາງດ້ານປະຊາກອນ ແລະ ການສຶກສາກວມອັດຕາສ່ວນຫු່ຍທີ່ສຸດຢູ່ໃນຄວາມແຕກໄຕນ້ທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕ

	ອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມແຕກໄຕນ້ຢູ່ໃນການ ຊົມໃຊ້ສະເລ່ຍຕໍ່ທິກົດົມ			ອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມແຕກໄຕນ້ທາງ ດ້ານສະຫວັດດີການໃນ ປະຊາກອນກໍມ່ທີ່ 2 ອີງໃສວິທີການຄາດຄະເນດວຍຕໍ່ຕໍ່ Linear RIF decomposition	
	ຊື່ນະບົດ	ຕົວເນືອງ	ຫັງໝົດ	ຊື່ນະບົດ	ຫັງໝົດ
ຄວາມແຕກໄຕນ້ທາງດ້ານສະຫວັດດີການ ρ (%)	0.261	0.171	0.27	0.246	0.260
ບັດຈະຂອງຄວາມແຕກໄຕນ້	87.0	99.1	92.8	88.3	93.4
ອີງປະກອບຂອງປະຊາກອນ	42.4	81.3	43.2	47.5	46.7
ລະດັບການສຶກສາ	28.5	20.6	31.0	25.3	24.9
ທິກົດົມ	12.0	10.7	13.3	9.0	9.0
ແຫຼ່ງລາຍຮັບ	14.5	23.1	16.2	13.1	14.2
ການເຂົ້າເຖິງໄຄງລ່າງ	4.1	-11.7	2.0	8.6	5.3
ບໍ່ຕໍ່	-14.5	-24.8	-12.9	-15.2	-6.7

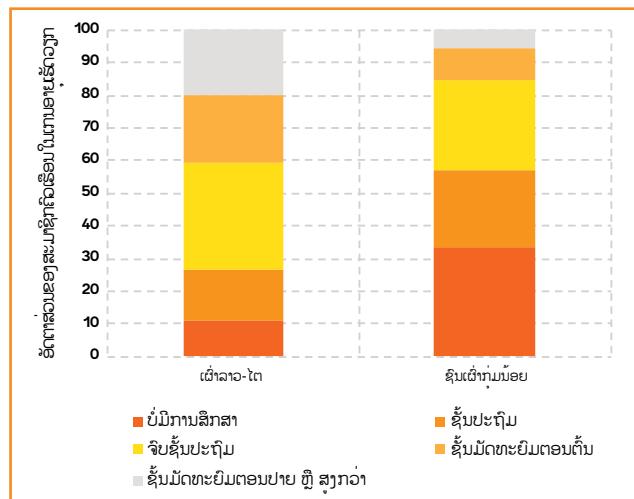
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄາດຄະເນດຂອງຫະນາຄານໄລກອີງໃສຂໍ້ມູນຈາກ LECS 5.

ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານປັດໄຈຂອງການຜະລິດ ລວມທັງແຮງງານ ແລະ ການສຶກສາ, ກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍຂຶ້ນສຸດຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ

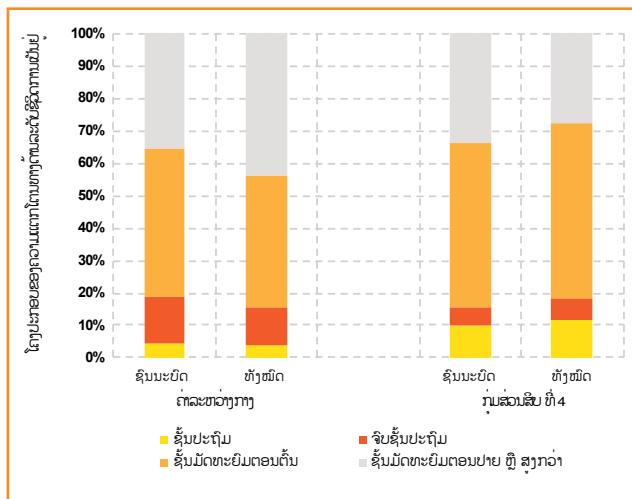
8. ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານໂຄງສ້າງຂອງສະມາຊິກຄົວເຮືອນເປັນອົງປະກອບທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດ
ດີການລະຫວ່າງຊັນເຜົ່າກໍານົມຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕ (ຕາຕະລາງ 1). ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານໂຄງສ້າງຂອງສະມາຊິກຄົວເຮືອນ
ກວມອັດຕາສ່ວນລະຫວ່າງ 43% ຫາ 47% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການໃນຫ້ປະເທດ, ແຕ່ຍູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງ
ໄດ້ມີອັດຕາສ່ວນເຖິງ 88% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊັນເຜົ່າກໍານົມຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕ. ສະມາຊິກ
ຄົວເຮືອນຂອງຊັນເຜົ່າກໍານົມຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນປະກອບມີຈຳນວນເດັກນ້ອຍຫຼາຍກວ່າຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ມີສະມາຊິກຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນເກນ
ອາຍເຮັດວຽກໜ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສະມາຊິກຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດວຽກໜ້ອຍກວ່າຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານປາກຫຼູ້ງ, ເຊິ່ງ
ເປັນການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການຊົມໃຊ້ຕໍ່ຫົວຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຈຳນວນສະມາຊິກຄົວເຮືອນຂອງຊັນເຜົ່າກໍານົມຍໄດ້ສະເລ່ຍມີປະມານ
6 ຄົນ ໃນຂະນະທີ່ເຜົ່າລາວ-ໄຕມີປະມານ 5 ຄົນຕໍ່ຄົວເຮືອນ. ທັງສອງກໍມີສະມາຊິກຄົວເຮືອນປະມານ 3 ຄົນທີ່ຢູ່ໃນເກນອາຍເຮັດວຽກ
(ສະເພາະຜູ້ມີອາຍລະຫວ່າງ 15 ຫາ 64 ປີ), ເຊິ່ງເຫັນວ່າມີຄວາມແຕກໂຕນກັນຫຼາຍຂຶ້ນສຸດຍອນຈຳນວນເດັກນ້ອຍທີ່ນີ້ອາຍ 14
ປີລົງມາໃນຊັນເຜົ່າກໍານົມຍກວມ 3 ໃນ 6 ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ, ເມື່ອຫຼັບກັບຄົວເຮືອນຂອງເຜົ່າລາວ-ໄຕທີ່ໄດ້ປຶກກະຕິ
ແລ້ວຈະມີເດັກນ້ອຍພຽງແຕ່ 2 ໃນ 5 ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ. ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານໂຄງສ້າງຂອງສະມາຊິກຄົວເຮືອນລະ
ຫວ່າງສອງກໍມີດັ່ງກ່າວນີ້ເຮັດໃຫ້ຄົວເຮືອນທີ່ມີເດັກນ້ອຍລຸ່ມ 5 ປີ ແລະ ເດັກນ້ອຍອາຍລະຫວ່າງ 6 ຫາ 14 ປີ ຫຼາຍກວ່າຈຳນວນຜູ້ໃຫຍ່
ກວມອັດຕາສ່ວນ 10,6% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນດ້ານການຊົມໃຊ້ຕໍ່ຫົວຄົນ ເຊິ່ງຄວາມແຕກໂຕນດ້ານການຊົມໃຊ້ຕໍ່ຫົວຄົນກວມ
ເອົາ 11,7% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ຫັນວ່າກົງກັນກັບຜົນໄດ້ຮັບຈາກການວິເຄາະຂໍ້ມູນແບບ
panel-data analysis ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອັດຕາການເຂື່ອຍອີງ ແລະ ການຊົມໃຊ້ຂອງຄົວເຮືອນຕໍ່ຫົວຄົນມີການພົວພັນທາງບໍ່
ນຳກັນ (ທະນາຄານໄລກ, 2015).

ຮູບສະແດງ 5: ສະມາຊິກຄົວເຮືອນຂອງຊັນເຜົ່າກໍານົມຍໃນເກນອາຍ
ເຮັດວຽກທີ່ມີລະດັບການສຶກສາສຸງສຸດຊັ້ນປະຖົມກວມອັດຕາສ່ວນສູງ
ກວ່າສະມາຊິກທີ່ມີການສຶກສາໃນລະດັບອື່ນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄາດຄະນະຂອງທະນາຄານໄລກອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກ LECS 5.

ຮູບສະແດງ 6: ຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານອັດຕາສ່ວນຂອງສະມາຊິກຄົວ
ເຮືອນໃນເກນອາຍເຮັດວຽກທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຕໍ່ສຶກຊັ້ນມັດທະຍົມ
ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານລະດັບຊີວິດການ
ເປັນຫຼາຍທີ່ສຸດ

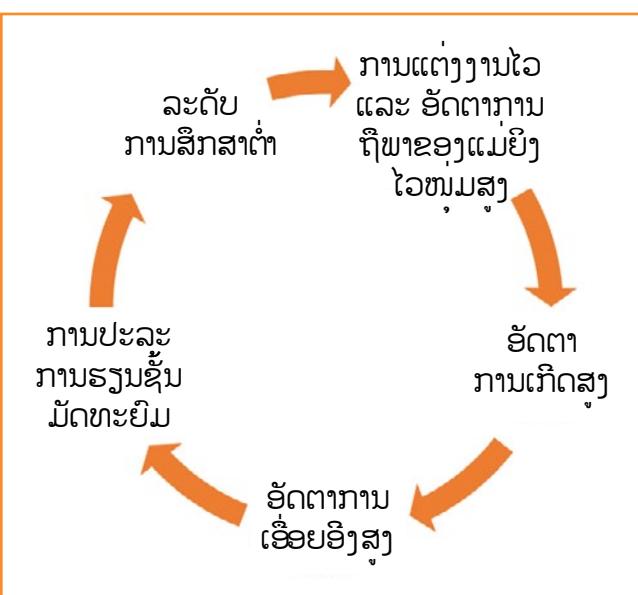
9. ການມີລະດັບການສຶກສາ ໂດຍສະເພາະໃນຊັ້ນມັດທະຍົມ ກວມອັດຕາສ່ວນສູງເປັນອັນດັບສອງຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະ
ຫວັດດີການລະຫວ່າງຊັນເຜົ່າກໍານົມຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕ. ແຮງງານຂອງຄົວເຮືອນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຖືກກໍານົດໄດ້ອັດຕາສ່ວນຂອງ

ສະມາຊິກຄົວເຮືອນແບ່ງຕາມລະດັບການສຶກສາ. ໃນຊົນເຜົ້າກຸ່ມນ້ອຍ, ອັດຕາສ່ວນຂອງສະມາຊິກຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນເກນອາຍເຮັດວຽກສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ມີການສຶກສາ (34%) ຫຼື ມີການສຶກສາສູງສຸດອອດຂັ້ນປະຖົມ (51 %), ແລະ ມີພຽງ 15% ຢູ່ໃນສະມາຊິກຄົວເຮືອນໃນເກນອາຍເຮັດວຽກທັງໝົດທີ່ມີຮຽນຈົບຂັ້ນມັດທະຍົມເປັນຢ່າງຕໍ່. ກົງກັນຂ້າມ, ມີພຽງ 11% ຂອງສະມາຊິກຄົວເຮືອນໃນເກນອາຍເຮັດວຽກ ຢູ່ໃນເຜົ້າລາວ-ໄຕທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາທາງການເລີຍ, ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ (60%) ຮຽນຈົບຂັ້ນມັດທະຍົມເປັນຢ່າງຕໍ່ (ຮຸບສະແດງ 5). ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງ 1 ໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມແຕກຕ່າງເຫຼົ່ານີ້ກວມອັດຕາສ່ວນ 31% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານການຊົມໃຊ້ໃນປະຊາກອນກຸ່ມທີ 4. ຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວເກືອບທັງໝົດແມ່ນຂຶ້ນກັບປັດໄຈທາງດ້ານລະດັບການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ (ຮຸບສະແດງ 6).

10. ຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າຖືກການບໍລິການຕ່າງໆຂອງລັດ ເຮັດໃຫ້ຊັ້ນຜົ່າກໍາມ້ນອຍມີອັດຕາການເອື່ອຍອີ້ງສູງ ແລະ ມີລະດັບການສຶກສາຕໍ່າ, ເຊິ່ງມັນໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າລະບົບການສະໜອງການບໍລິການຂອງລັດຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດຍັງບໍ່ດັກວົມເອົາບັນ ດາຊັ້ນຜົ່າດີຢ່າງທົ່ວເຖິງເທົ່ອ. ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຕັ້ງປ່ຽນຈາກບັນດາບ້ານທີ່ຢູ່ໃນເຂດທ່າງໄກສອກຫຼົງ ເຊິ່ງເປັນເຂດ ທີ່ຊັ້ນຜົ່າກໍາມ້ນອຍອ່າສ່ປ່ຽນ. ມີພຽງ 16% ຢູ່ໃນຊັ້ນຜົ່າກໍາມ້ນອຍທີ່ອ້າໄສຢູ່ໃນບ້ານທີ່ມີໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ມີພຽງ 5% ທີ່ອ້າໄສຢູ່ບ້ານທີ່ມີໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍ, ໃນຂະນະທີ່ຜົ່າລາວ-ໄຕ 31% ແມ່ນອ້າໄສຢູ່ໃນບ້ານທີ່ມີໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ຕອນຕົ້ນ ແລະ 16% ທີ່ອ້າໄສຢູ່ບ້ານທີ່ມີໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນປາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຕັກນ້ອຍໃນຊັ້ນຜົ່າກໍາມ້ນອຍຈະຕ້ອງໄດ້ເຕີນທາງເປັນ ໄລຍະໄກ ຫຼື ຕ້ອງການລົດຮັບສິ່ງເພື່ອໄປເຂົ້າໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເປັນບັນຫາດ້ານການສຶກສາ. ອີງໃສ່ການສຶກສາລົງເລິກງ່ຽວກັບຕົ້ນເຫດຂອງການປະລະການຮຽນຂອງເຕັກນ້ອຍໃນການສຶກສາຊັ້ນຕົ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ (ທະນາຄານໄລກ, 2016) ເຫັນວ່າ 40% ຂອງເຕັກນ້ອຍທີ່ປະລະການຮຽນເມື່ອຮຽນຮອດຊັ້ນ ບໍ່ 4ແມ່ນອ້າໄສຢູ່ໃນບ້ານທີ່ມີໂຮງຮຽນທີ່ໃຫ້ການສຶກສາຊັ້ນທີ່ສູງ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເຕີນທາງໄປໂຮງຮຽນທີ່ສູງຫຼາຍເປັນສາເຫດອີກອັນຫຼື້໌ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີການປະລະການຮຽນ. ການສຶກສາດໍ່າ ກ່າວຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂໍຈໍາກັດທາງດ້ານການສະໜອງ ແລະ ການຮັບມືກັບບັນຫາທາງດ້ານການເງິນ ເຖິງວ່າຈະເປັນສາເຫດຕົ້ນ ຕໍ່ຂອງການປະລະການຮຽນ ແຕ່ຍັງບໍ່ແມ່ນເຫດຜົນກັງໜີມີຂອງການປະລະການຮຽນໃນ ສປປ ລາວ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ອີງຕາມການສໍາຫຼວດດັດສະນິໝາຍທາງດ້ານສັງຄົມ (LSIS) ປະຈຳປີ 2012 ເຫັນວ່າ ການບໍລິການຄມກຳເນີດກວມພຽງແຕ່ 67% ຂອງຜົ່າມອນຂະແໜ ແລະ 51% ຂອງຜົ່າມັງ-ມ້ຽນ, ໃນຂະນະທີ່ກວມເອົາ 75% ຂອງຜົ່າລາວ-ໄຕ. ສັ່ນນີ້ໄດ້ເປັນສັນຍານເຕືອນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ໄດ້ມີຊ່ອງວ່າງທາງດ້ານການເຂົ້າຖືກການບໍລິການດ້ານສຂະພາບຈະເລີນພັນສໍາລັບຊັ້ນຜົ່າກໍາມ້ນອຍ ພ້ອມນັ້ນຍັງເຫັນໄດ້ອີກວ່າ ອັດຕາການການໃຊ້ບໍລິການທາງດ້ານການຮັກສາສຂະພາບແມ່ ແລະ ເຕັກນ້ອຍຢູ່ໃນຊັ້ນຜົ່າກໍາມ້ນອຍຍັງຕ່າງວ່າຊັ້ນຜົ່າກໍາມ້ນໃຫຍ່.

ຮບສະແດງ 7: ອັດຕາການເກີດທີ່ສູງຫຼາຍ ແລະ ລະດັບການສຶກສາທີ່ກ່າວຍເຮັດໃຫ້ເກີດເປັນວົງຈອນອຸບາດຂອງຄວາມຫຼັກຍາ ໃນ ສປປ ລາວ

ຮຸບສະແດງ 7: ຂ້ອດຕາການເກີດຫຼືສູງຫຼາຍ ແລະ ລະດັບການສຶກສາຫຼຳກ່າວ

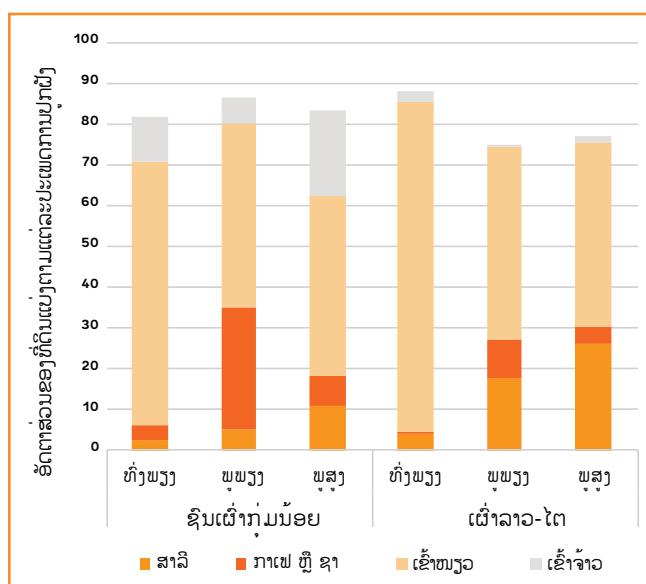
ແຫ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄະດີຄະເບຍອງທະນາຄານໄລກອີງໃສຂໍ້ມູນຈາກ LECS 2002/3 ແລະ 2012/13

ການສຶກສາຕໍ່າ, ເຊິ່ງແມ່ຍິ່ງເຫຼື້ນສ່ວນຫຼາຍຈະແຕ່ງງານ ແລະ ຖີພາໃນເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າເປັນໄວໜໍ່ມໍທີ່ມີອາຍສືບປາຍປີ ພາຍຫຼັງທີ່ເຂົາເຈົ້າດີປະລະການຮຽນ. ໃນ ສປປ ລາວ, 72% ຂອງແມ່ຍິ່ງທີ່ມີທີ່ພາແມ່ນມີລະດັບການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ຫຼື ອາດຕໍ່ກວ່ານັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່38% ຂອງແມ່ຍິ່ງເຫຼື້ນແມ່ນທີ່ພາໃນເວລາທີ່ມີອາຍໄດ້ສືບປາຍປີເທົ່ານັ້ນ (LSIS 2012). ເຊັ່ນດຽວກັນກັບບັນດາປະເທດໃນທົ່ວໂລກ, ໃນ ສປປ ລາວ ອັດຕາການປະລະການຮຽນໃນການສຶກສາຊັ້ນຕົ້ນເຫັນວ່າສຸງຫຼາຍຢູ່ໃນແມ່ຍິ່ງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ເຊິ່ງເປັນຕົວກໍາມີດອັນສ່າຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ອັດຕາການເກີດສຸງຫຼາຍ. ໃນປະເທດເຄີນຢ່າ, ໄດ້ມີການທິດລອງຄວບຄຸມການກຳເນີດ (Evans et al., 2009), ເຊິ່ງເຫັນວ່າ ການຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍດ້ານເຄື່ອງແບບນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາສາມາດຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການປະລະການຮຽນ ແລະ ການມີລູກຂອງແມ່ຍິ່ງໄວໜໍ່ມີດ. ບິດຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການສຶກສາ ແລະ ການເກີດຢ່າງປະເທດໃນປະເທດເອົາໂອເປຍ (Pradhan and Canning, 2013) ໄດ້ຄາດຄະນວວ່າຖ້າຄົນເຮົາໄດ້ຮັບການສຶກສາເພີ່ມອີກຫຼືປີ ຈະສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການເກີດໃນແມ່ຍິ່ງໄວໜໍ່ມີດ 7%. ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ພວກເຮົາສາມາສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ລະດັບສຶກສາຕໍ່າເປັນສ່ວນທີ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ອັດຕາການເຂື່ອຍອີງຂອງຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍສຸງຫຼາຍ.

12. ຖີປ່າງໄດ້ກໍາມ, ການສຶກສາທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄົນນະພາບໃນ ສປປ ລາວ ເຫັນວ່າ ມີວິຈານອອບາດ, ເຊິ່ງອັດຕາການເຂື່ອຍອີງທີ່ສຸງຫຼາຍເປັນສາເຫດທີ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການປະລະການຮຽນໃນການສຶກສາຊັ້ນຕົ້ນຂອງເຕັກນ້ອຍຢູ່ທີ່ປ່າງໃນຄອບຄົວທຸກຍາກ. ອີງໃສ່ການແບ່ງກໍາມສິນທະນາທີ່ດ້າຈັດຂຶ້ນໃຫ້ເປັນສ່ວນທີ່ຂອງການສຶກສາທາງດ້ານຄົນນະພາບກ່ຽວກັບຄວາມທຸກຍາກໃນ ສປປ ລາວ (ທະນາຄານໂລກ, 2017), ຄົວເຮືອນທີ່ກ່າຍກາໄດ້ລາຍງານວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການລຸກຂອງເຂົາມາຊ່ວຍອອກແຮງງານໃນການສ້າງລາຍຮັບເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຊົມໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ລັກເຂົາເຈົ້າອອກໄຮງຮຽນ. ສໍາລັບເດັກຍິ່ງ, ປົກກະຕິຈະແຕ່ງງານໄວ້ແລະ ຖີພາໃນເວລາທີ່ຍັງເປັນໄວໜໍ່ມີ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດເປັນວົງຈອນອຸບາດຂອງຄວາມທຸກຍາກ.

13. ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສຶການຄອບຄອງທີ່ໃນມີອັດຕາເປັນເຫດຜົນສ່ວນນ້ອຍດຽວທີ່ເຮັດໃຫ້ຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍທຸກຍາກກວ່າຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມໃຫຍ່, ເຊິ່ງກວມອັດຕາສ່ວນລະຫວ່າງ 9% ຫາ 14% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານການຊົມໃຊ້ທີ່ວິກິນ. ຂະໜາດຂອງທີ່ດິນທີ່ປ່າງໃນການຄອບຄອງຂອງຄົວເຮືອນທັງສອງກົມໃນເຂດຊື່ນນະບົດເຫັນວ່າໃກ້ຄຽງກັນ, ເຖິງວ່າຊື່ນເຜົ່າໃນເຂດຕົວເມືອງ ຈະສາມາດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນໄດ້ຫຼາຍກວ່າຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍກໍ່າຕຳມ. ດິນທີ່ເຜົ່າລາວ-ໄຕຄອບຄອງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນດິນໃນເຂດທີ່ພຽງ. ກົງກັນຂ້າມ, ຫຼາຍກວ່າເຄົ່າຫຼືຂໍ້ຂອງດິນທີ່ຊື່ນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍຄອບຄອງແມ່ນເປັນດິນໃນເຂດພດອຍ. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການວິຄາະອີງປະກອບຂອງຄວາມແຕກຕ່າງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານສະພາບຂອງທີ່ດິນນີ້ເອງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກໂຕນ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຂະໜາດຂອງທີ່ດິນ, ເຊິ່ງກວມອັດຕາສ່ວນໃນລະຫວ່າງ 9% ຫາ 14% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ. ແຕ່ປ່າງໄດ້ກໍາມ, ບັນຫາດັ່ງກ່າວເປັນພຽງເຫດຜົນນ້ອຍດຽວທີ່ນັ້ນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ, ເນື່ອງຈາກວ່າການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃນເຂດທີ່ພຽງ ແລະ ເຂດພດອຍ, ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງບັນດາຊື່ນເຜົ່າຕ່າງງານແມ່ນແຕກຕ່າງກັນ (ຮູບສະແດງ 8), ເຊິ່ງອາດຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານຜົນລະປຸກໃນເຂດທີ່ພຽງ ແລະ ເຂດພດອຍ.

ຮູບສະແດງ 8: ປະເພດຂອງຜົດທີ່ປຸກຝັງໃນເຂດທີ່ພຽງ ແລະ ພຸດຍໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກສະພາບຂອງທີ່ດິນເຜົ່ານະປຸກ

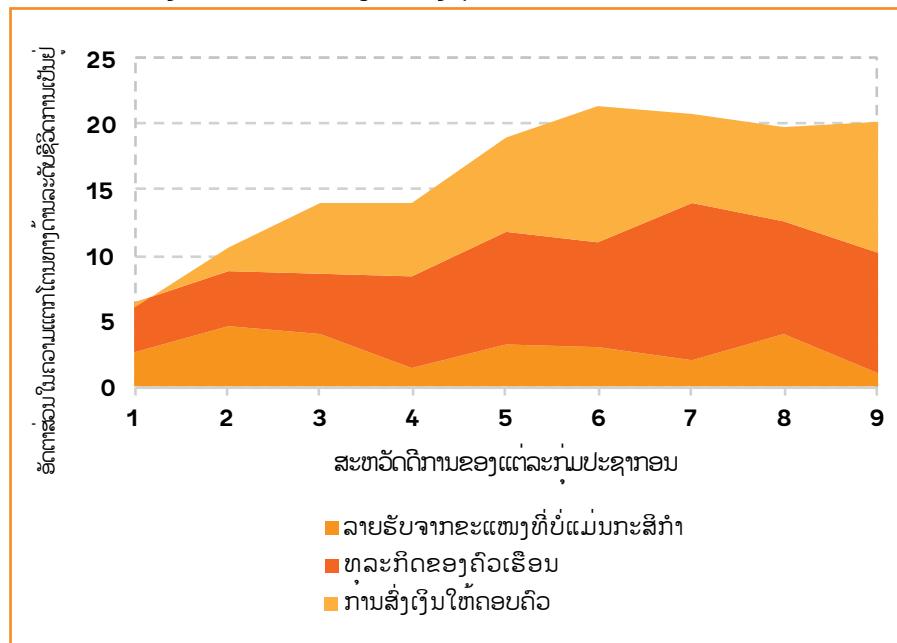

ແຫ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄາດຄະນວຂອງທະນາຄານໂລກອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກ LECS 5.

ດ້ານຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານໂອກາດ, ການເປັນເຈົ້າຂອງທຸລະກິດທີ່ນີ້ອນໃນຂະແໜງກະສິກຳຢູ່ເຂດຊົນນະບົດແມ່ນອີງປະກອບບໍ່ສໍາຄັນຫຼາຍໃນຄວາມແຕກໄຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ

14. ເວົ້າລວມແລ້ວ, ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານການດໍາລົງຊີວິດປະກອບສ່ວນປະມານ 13% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໄຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ປະກອບສ່ວນ 25% ໃນເຂດຕົວເມືອງ. ອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມແຕກຕ່າງເຫຼື່ອນີ້ແມ່ນເກີດຈາກການທີ່ຊົນເຜົ່າກ່າມນ້ອຍມີລາຍຮັບຈາກການເຮັດຫຼວກກິດຂອງຄົວເຮືອນໜ້ອຍຫຼາຍທຸກບັນດາເພື່ອລາວ-ໄຕ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານແຫຼ່ງລາຍຮັບຂອງແຕ່ລະກ່າມຊົນເຜົ່າຈຸ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ໃນກ່າມທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່ສົດ, ຄົວເຮືອນຂອງຊົນເຜົ່າກ່າມນ້ອຍຈະບໍ່ຄ່ອຍມີລາຍຮັບຈາກການເຮັດວຽກໃນຂະແໜງທີ່ມະນະກະສິກຳກິດວັບເຜົ່າລາວ-ໄຕ. ແຕ່ໃນປະຊາກອນກ່າມທີ 3 ໃນທັງໝົດ 10 ກ່າມ ເຫັນວ່າ ການສົ່ງເງິນໃຫ້ຄອບຄົວຈາກການເຮັດວຽກຢ່າງຖິ່ນ ຈະປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກໄຕນກັນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າກ່າມນ້ອຍ ແລະ ກ່າມໃຫຍ່ຫຼາຍກວ່າ.

ຮບສະແດງ 9: ຄວາມແຕກໄຕນຕົ້ນດໍາທາງດ້ານການດໍາລົງຊີວິດ ທີ່ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກໄຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການແມ່ນຄວາມແຕກໄຕນທາງດ້ານການເປັນເຈົ້າຂອງທຸລະກິດຄົວເຮືອນ ແລະ ການໄດ້ຮັບເງິນຈາກການໄປເຮັດວຽກໃນຕ່າງໆທຶນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄາດຄະນະຂອງທະນາຄານໂລກ

15. ເມື່ອລວມເອົາຈຸດພິເສດຂອງຄົວເຮືອນກ່ຽວກັບປັດໄຈຂອງການຜະລິດ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດເຂົ້າໃນການພິຈາລະນາ, ຈຸດພິເສດຕ່າງໆໃນລະດັບຊຸມຊົນວ່າ ກວມອັດຕາສ່ວນໜ້ອຍຫຼາຍຢູ່ໃນຄວາມແຕກໄຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ. ເຖິງວ່າການມີໄຟຟ້າໃຊ້ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ (ໃນແຕ່ລະນີ້ ຫຼື ເປັນໄລຍະ) ພາຍໃນບ້ານຈະກວມອັດຕາສ່ວນຢູ່ໃນຄວາມແຕກໄຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການສຸງຫຼາຍກ່າວ່າມ, ແຕ່ອັດຕາສ່ວນດັ່ງກ່າວມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢູ່ໃນແຕ່ລະກ່າມຊົນເຜົ່າ ແລະ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຕົວເມືອງ. ຕົວຢ່າງ: ໃນເຂດຊົນນະບົດ, ຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານການມີໄຟຟ້າໃຊ້, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ແລະ ຖະໜົນຫົນທາງໄດ້ກວມອັດຕາສ່ວນລະຫວ່າງ 4% ຫາ 9% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານການຊົນໃຊ້ສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນ, ແຕ່ຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງຄວາມແຕກຕ່າງເຫຼື່ອນີ້ໄດ້ຖືກຫຼັງກັບສັ່ງອື່ນ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ສະຫວັດດີການຂອງກ່າມຊົນເຜົ່າຕ່າງໆມີຄວາມເຫັ້ນຫຽວມີກັນ. ການຄາດຄະນະຢ່າງລະອຽດ ດ້ວຍວິທີການວິຄາະອົງປະກອບຕ່າງໆຂອງຄວາມແຕກໄຕນ (ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ສະແດງໃນເອກະສານນີ້) ໄດ້ເຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການມີໄຟຟ້າໃຊ້ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຄວາມແຕກຕ່າງໄຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການໃນລະຫວ່າງ 10% ຫາ 40%,

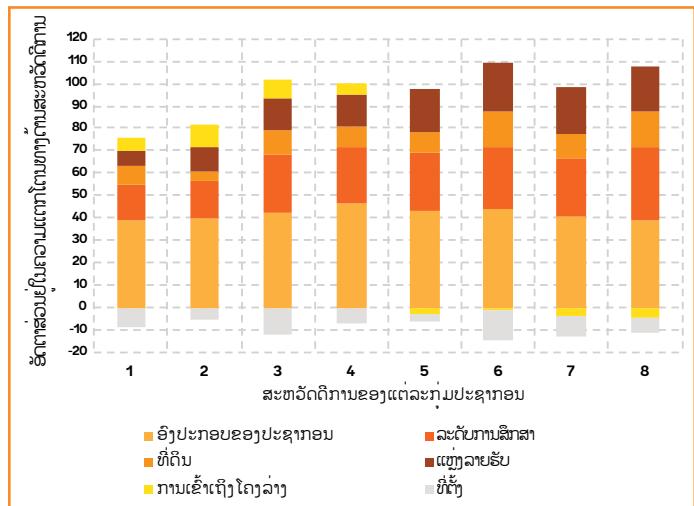
ແຕ່ບໍ່ດີປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມແຕກໂຕນຢ່າງກຳມົນຜົນທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່ທີ່ສດ 10% ຂອງປະຊາກອນ ເພະວ່າໃນຄືນກຳມົນນີ້ ທັງຊືນເຜົ່າກຸມນ້ອຍ ແລະ ກຸມໃຫຍ່ ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການມີໄຟຟ້າໃຊ້ເຫັນກັນ. ກົງກັນຂ້າມ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ປະກອບສ່ວນຂຶ້ນໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການຂອງໝົດທຸກກຳມ ທັງກຸມຄືນທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່ສຸດ ແລະ ສູງສຸດ, ແຕ່ບໍ່ດີ ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງຊືນເຜົ່າກຸມນ້ອຍ ແລະ ກຸມໃຫຍ່ໃນຜົນທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄວາມ ແຕກຕ່າງທັງສອງດ້ານດັ່ງກ່າວ ຍັງກວມອັດຕາສ່ວນຕໍ່ກວ່າ ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານບັດໄຈການຜະລິດ ແລະ ແຫຼ່ງລາຍຮັບ.

ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນດາປັດໄຈເຫຼົ້ານີ້ແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຢູ່ໃນແຕ່ລະກຸ່ມ

16. ອັດຕາສ່ວນຂອງປັດໄຈເຫຼົ້ານີ້ມີຫຼາຍປານໃດຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊັນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍແລະເຜົ່າລາວ-ໄຕ? ດ້ານການເຊື່ອມໄຍງ ແລະ ການເຖິງໂຄງລ່າງພື້ນຖານກວມອັດຕາສ່ວນປານກາງຢູ່ໃນກ່າມຜູ້ທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່ສັດເຊິ່ງກວມອັດຕາສ່ວນ 4 ສ່ວນ 10 ຂອງປະຊາກອນ, ແຕ່ໃນກ່າມຜູ້ທີ່ມີລາຍຮັບສູງທີ່ສັດ, ຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວກວມອັດຕາສ່ວນຕໍ່ຫຼາຍ ເພະວ່າ ເຂົ້າເຈົ້າຂອນຂ້າງມີຄວາມເຫົ່າຫຽມກັນທາງດ້ານບັດໄຈເຫຼົ້ານີ້. ດັ່ງທີ່ດັ່ງກ່າວມາຂ້າງເທິງ, ຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດເບິ່ງຄືວ່າຈະກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າສໍາລັບຜູ້ທີ່ກ່າຍກຳທີ່ສັດ, ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານການມີໃໝ່ທີ່ໃຊ້ກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າສໍາລັບກົມປະຊາກອນທີ 2 ແລະ 4 ໃນທັງໝົດ 10 ກໍມ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ຕໍ່າມ, ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານແຫຼ່ງລາຍຮັບເຫັນວ່າ ມີບົດບາດຫຼາຍກວ່າການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການສໍາລັບກົມທີ່ມີລາຍຮັບສູງທີ່ສັດເຊິ່ງກວມເຄົ່ງ ຫຼືຂອງປະຊາກອນ, ເຊິ່ງກວມອັດຕາສ່ວນໜີ່ສ່ວນຫ້າຂອງຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັ້ງມີທີ່ສຸດເຄົ່ງຫຼືຂອງຊັນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕ, ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາສ່ວນດັ່ງກ່າວມີປະມານ 14% ລົງມາຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນຂອງກົມຄົນທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່ສັດທີ່ກວມເຄົ່ງຫຼືຂອງຊັນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານລະດັບການສຶກສາ ເຫັນວ່າກວມອັດຕາສ່ວນທີ່ກວ່າ 17% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການສໍາລັບປະຊາກອນທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່ສັດ 2 ກໍມ (ກ່າມຜູ້ທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່ທີ່ສັດ) ແລະ ປະກອບສ່ວນ 24% ຫາ 33% ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການສໍາລັບ 3 ຫາ 8 ກໍມປະຊາກອນ. ອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານໂຄງສ້າງຂອງສະມາຊິກຄົວເຮືອນຍັງສູງຫຼາຍຢູ່ໃນທັງໝົດທຸກໆກົມ, ໂດຍສະເພາະອີງປະກອບທາງດ້ານສະມາຊິກຄົວເຮືອນເຫັນວ່າ ກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍທີ່ສຸດຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຂອງຊັນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕ.

ຮັບສະດັງ 10: ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນດາປັດໄຈເຫຼົ້ານີ້ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຢູ່ໃນແຕ່ລະກຸ່ມຊັນເຜົ່າ

ໜີ່ຂໍ້ມູນ: ການຄາດຄະນະຂອງທະນາຄານໄລກອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກ LECS 5

17. ລະດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງປັດໄຈຕ່າງໆທີ່ຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການແມ່ນຂັ້ນກັບວ່າປັດໄຈໄດ້ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍຢູ່ໃນຊັນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕຫຼາຍ. ເນື່ອງຈາກວ່າເກີອບ 40% ຢູ່ໃນຊັນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍເປັນຜູ້ທີ່ກ່າຍກາງ, ຄວາມແຕກໂຕນຂອງ 4 ກໍມຄົນທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່ສັດໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າຂັນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍທີ່ທິກຍາກມີຄວາມດ້ອຍໂອກາດຫຼາຍກວ່າເຜົ່າລາວ-ໄຕ. ອີງຕາມຮັບສະດັງ 9, ຄວາມແຕກໂຕນໃນດ້ານຕ່າງໆເຫຼົ້ານີ້ແມ່ນມີສາເຫດຍ້ອນຄົວເຮືອນມີເດັກນ້ອຍຫຼາຍກວ່າຍິ້ງໃຫຍ່, ມີລະດັບການສຶກສາຕໍ່າ, ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າເຖິງໂຄງລ່າງພື້ນຖານໜ້ອຍຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການມີໃໝ່ທີ່ໃຊ້ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ, ສາເຫດຮອງລົງມາແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານການດໍາລົງຊີວິດ. ຄວາມແຕກໂຕນໃນດ້ານເຫຼົ້ານີ້ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຂອງຊັນເຜົ່າກຸ່ມນ້ອຍ.

18. ສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ຮັ້ງມີໃນຊີເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕຍ້ງຄົງສືບຕໍ່ມີຄວາມແຕກໂຕນ ເຊິ່ງມາການປະກອບສ່ວນຈາກຄວາມແຕກຕ່າງໃນຫຼາຍປັດໄຈທີ່ສັງເກດເຫັນ. ການຊົມໃຊ້ຕໍ່ຫົວຄົນຂອງຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍແມ່ນຢ່າງລະດັບ 21% ຫາ 26% ເຊິ່ງຕໍ່ກ່ວ່າການຊົມໃຊ້ຂອງຊົມເຜົ່າລາວ-ໄຕທີ່ເປັນຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍ. ອັນນີ້ ພາຍຄວາມວ່າຜູ້ທຸກຍາກໃນກໍານົດຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍໂດຍທີ່ວ່າໄປແລ້ວ ມີສະຫວັດດີການທີ່ທຸບ່ຽງຍາກກວ່າຜູ້ທຸກຍາກສຳໃນເຜົ່າລາວໄຕ, ຜູ້ທີ່ຮັ້ງມີໃນຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍກໍ່ມີສະຫວັດດີການທີ່ກ່ວ່າຜູ້ທີ່ຮັ້ງມີໃນເຜົ່າລາວ-ໄຕ. ອົງຕາມຜົນໄດ້ຮັບຈາກການວິຄາະດ້ານສະຖິຕິໃນລະດັບສູງ, ຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານປັດໄຈຂອງການຜະລິດ ແລະ ໂອກາດລະຫວ່າງເຜົ່າລາວ-ໄຕ ແລະ ຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍ ດັ່ງປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການເຖິງສາມສ່ວນສື່ງ ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ (93%).

19. ອັດຕາການເກີດ ແລະ ລະດັບການສຶກສາທີ່ທຸກຍາ ໃນຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍເປັນ 2 ປັດໄຈໃໝ່ທີ່ປະກອບສ່ວນສໍາຄັນໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕ. ລົວເຮືອນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ຍ້ອນຈໍານວນເດັກນ້ອຍອາຍເຕັກວ່າ 14 ປີ ຫຼາຍກວ່າຜູ້ໃຫຍ່ ດັ່ງກວມອັດຕາສ່ວນປະມານ 43% ຫາ 47% ຢ່າງໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການໃນລະດັບຊາດ, ໃນຂະນະທີ່ການມີຈໍານວນສະມາຊີກົດເຮືອນໃນເກນອາຍເຮັດວຽກທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຢ່າງເຕັ້ງກັນມັດທະຍົມໜ້ອຍ ດັ່ງປະກອບສ່ວນ 24% ຫາ 30% ໃນຄວາມແຕກໂຕນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມແຕກຕ່າງໃນທັງສອງດ້ານດັ່ງກ່າວ ດັ່ງປະກອບສ່ວນຫຼາຍກວ່າສອງສ່ວນສາມ ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການລະຫວ່າງຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍ ແລະ ເຜົ່າລາວ-ໄຕ. ປັດໄຈເຫຼື່ອນີ້ໄດ້ມີການພົວພັນການຢ່າງສະໜີຕາເຫັນ, ອັດຕາການເຊື່ອຍອີງສູງ ຈະຮັດໃຫ້ອັດຕາການປະລະການຮຽນສູງ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັດໃຫ້ເກີດມີບັນຫາການແຕ່ງໆນາໄວ ແລະ ຮັດໃຫ້ຂັດຕາການເກີດຢູ່ໃນລົວເຮືອນຂອງຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍສູງ ເຊິ່ງປະກອບກັນຮັດໃຫ້ເກີດມີວົງຈອນອຸບາດຂອງຄວາມທຸກຍາກຂຶ້ນ. ອົກສ່ວນຫຼື່ງ, ຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານປັດໄຈຈາກຜະລິດ ແມ່ນມີສາເຫດມາຈາກລະບົບການສະໜອງບໍລິການທີ່ບໍ່ທັນພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງກີດຂອງສໍາລັບການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ການບໍລິການຂອງຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ອາດຈະຮັດໃຫ້ເກີດມີບັນຫາການຈໍາແນກ ແຕ່ກ່າປັນທາງເລືອກໃນການຮັບມືກັບສະພາບທຸບ່ຽງຍາກທີ່ເຮືອນຊົມໃນເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍກໍາລັງປະເຊີນ.

20. ຕັ້ນອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ ຢູ່ໃນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການທີ່ສູງຫຼາຍຄືດັ່ງກ່າວ, ລັດຖະບານສາມາດວາງນະໂຍບາຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມນີ້ທີ່ທຸກຍຸມກັນລະຫວ່າງຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍ ແລະ ຂ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຂອງຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍ ໂດຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນຂອງປັດໄຈຕ່າງໆທີ່ສໍາຄັນ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນການເກີດ ແລະ ເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມເຫັນວ່າ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງທີ່ຈະບັນລຸ. ໂດຍສະເພາະການສິ່ງເສີມໃຫ້ເດັກນ້ອຍຢູ່ເຂົ້າຮຽນດົນຂຶ້ນ, ຈະສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມນີ້ທີ່ທຸກຍຸມກັນພ້ອມນັ້ນກໍ່ຂ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການເກີດ ແລະ ຍົກລະດັບການສຶກສາໃຫ້ສູງຂຶ້ນໃນເວລາດຽວກັນ. ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຈະປະສົງດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງໄດ້ມີການແກ້ໄຂຂໍ້ຈໍາກັດທາງດ້ານຄວາມຕ້ອງການ ໂດຍການລະດົມໃຫ້ຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍໃຊ້ບໍລິການຂອງລັດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນ ສປປ ລາວ ດັ່ງນີ້ມີບົດສຶກສາຫຼາຍອັນທີ່ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າເຖິງຂໍ້ຈໍາກັດທາງດ້ານການເງິນ; ພ້ອມນັ້ນ ໂຮງຮຽນທີ່ໃຫ້ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ຕັ້ງປ່າໄກເຂົ້າເຊັ່ນບ່ອນທີ່ຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍອາໄສຢ່າງຍິ່ງມີຈໍານວນໜ້ອຍຫຼາຍ ເປັນຫຼື່ງໃນສາເຫດຕົ້ນຕໍ່ທີ່ຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີລະດັບການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມມີອັດຕາສ່ວນໜ້ອຍ. ປັດໄຈທາງດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມກໍ່ປັນອີກປັດໄຈຫຼື່ງທີ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສື່ນໃຈໃນການສຶກສາ. ເວົ້າລວມ, ປັດໄຈທັງໝົດເຫຼື່ອນີ້ໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຖິງມີດ້ານການປ້ອງກັນສັງຄົມແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ເປັນຕົ້ນ ການບໍລິການໂອນເງິນ ເພື່ອກະຕາກອກຍ້ໃຫ້ຊົມເຜົ່າກໍ່ມ້ນອຍສິ່ງລຸກໄປໂຮງຮຽນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນພາລະທາງດ້ານການເງິນລົງ. ການຮັດໃຫ້ໂຮງຮຽນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຢ່າຍຂຶ້ນ, ຕົວຢ່າງ: ການມີລິດຮັບສິ່ງໄປໂຮງຮຽນທີ່ລາຄາຖືກ ຫຼື ການສ້າງລະບົບຂົນສົ່ງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ສໍາລັບຊຸມຊົມໃນເຂດທີ່ໝີໂຮງຮຽນທີ່ສະໜອງການ

ສຶກສາໃນລະດັບສູງ ເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນທີ່ສຸດ. ຄົວເຮືອນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ມີຮັບການບໍລິການດ້ານການວາງແຜນຄອບຄົວ, ການປັບປຸງການສະໜອງການບໍລິການຄຸມກຳເນີດຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຮັດຕາການເກີດໄດ້.

21. ນະໂຢບາຍດ້ານອື່ນງ ເປັນຕົ້ນການປັບປຸງໂຄງລ່າງໝັ້ນຖານສໍາລັບຜູ້ທຸກຍາກ ກ່ຽວກຳມີໃຫ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດຢູ່ໃນເຂດທ້ອງໜີ່ນີ້. ຕໍ່ເຂັ້ມງວດບໍ່ໄດ້ວິທີ່ກຳນົດວ່າ ການສິ່ງເລີມຄວາມເຫົ່າຫງມທາງດ້ານການເຂົ້າເຖິງໂຄງລ່າງໝັ້ນຖານໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນທີ່ທຸກຍາກທີ່ສັດໄດ້ສະເພາະແມ່ນການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ແລະ ການມີຝັ້ນໃຊ້ ອາດຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການໄດ້. ຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານໂອກາດເປັນສິ່ງກິດຂວາງຕົ້ນທີ່ສໍາລັບການຮັດຫລະກິດຂອງຄົວເຮືອນ. ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ການລື່ມໃຫ້ການສະໜັບສະໜນທາງດ້ານການດຳລົງຊີວິດຂອງຊົນເຜົ່າກ່າມນ້ອຍຈະຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານສະຫວັດດີການ ສະເພາະສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄກ້ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີລາຍຮັບສູງທີ່ສຸດເຖິງຫຼົງຂອງປະຊາກອນເທົ່ານັ້ນ.

- Baulch, B., N. Hoa, N. Phuong, and P. Hung. 2010. "Ethnic minority poverty in Vietnam," Chronic Poverty Research Centre Working Paper 169.
- Dang, Hai-Anh. 2012. "Vietnam: A Widening Poverty Gap for Ethnic Minorities", in Gillette Hall and Harry Patrinos. (Eds.) "Indigenous Peoples, Poverty and Development". Cambridge University Press.
- de Janvry, A., Sadoulet, E. and N. Zhu. 2005. "The Role of Non-Farm Incomes in Reducing Rural Poverty and Inequality in China," CUDARE Working Papers, Department of Agricultural and Resource Economics, University of California, Berkeley.
- Evans, D., M. Kremer, and M. Ngatia. 2009. "The Impact of Distributing School Uniforms on Children's Education in Kenya." Working Paper, World Bank, November 2009.
- Firpo, S., Fortin, N.M., and Lemieux, T. 2009. "Unconditional Quantile Regressions." *Econometrica*, 77, 953–73.
- Lao Statistics Bureau. 2013. Lao Social Indicator Survey 2012. Government of Lao PDR.
- Longhi, S., Nicoletti, C., and Platt, L. 2013. Explained and unexplained wage gaps across the main ethno-religious groups in Great Britain, *Oxford Economic Papers* 65. 2013. 471–493.
- Martin, T.C. 1995. "Women's Education and Fertility: Results from 26 Demographic and Health Surveys," *Studies in Family Planning* 26(4), 187-202.
- Pradhan, E., D. Canninghe. 2015. "Effect of Schooling on Teenage Fertility: Evidence from the 1994 Education Reform in Ethiopia," Working Paper 128, Program on the Global Demography of Aging at Harvard University.
- Trung, X. H, Cong, S. P. and U. Mehmet. 2014. "Non-Farm Activity, Household Expenditure, and Poverty Reduction in Rural Vietnam: 2002–2008." *World Development* 64, 554–568.
- Tuyen, Quang Tran. 2015. "Nonfarm employment and household income among ethnic minorities in Vietnam," *Economic Research-Ekonomska Istraživanja*, 28:1, 703-716,
- World Bank. 2014. "Well Begun but Not Yet Done: Progress and Emerging Challenges for Poverty Reduction in Vietnam. World Bank.
- World Bank. 2015. Drivers of Poverty Reduction in Lao PDR. Lao PDR Poverty Policy Note. October 2015.
- World Bank. 2016. Reducing Early Grade Drop Out and Low Learning Achievement in Lao PDR: Root Causes and Possible Interventions. World Bank Report. May 2016.
- World Bank. 2017. Case Studies of Extreme Poverty in Lao PDR. Manuscript.
- Yun, M. 2005. A simple solution to the identification problem in detailed wage decompositions. *Economic Inquiry*, 43(4):766–772.

ຕາຕະລາງ A1: ຜົນດັບຜະຍາດຈາກການວິຄາະອີປະເຂອບຂອງຄວາມແຕ່ງໄດ້ພວຍອືບໃຫ້ Oaxaca-Blinder ພະຍານຕົວປຽນ ທີ່ຊັ້ນໃຈການສຶກສາຂາງເທິງ

ມາດຕະຖານ	Linear RIF				Weighted RIF			
	ຄ່າຮັບຮັບ	20%	40%	60%	80%	20%	40%	60%
ຕານສະມາຊິກົວເຮືອນ	0.117***	0.104***	0.121***	0.113***	0.114***	0.107***	0.115***	0.120***
ອະນຸຍາກີ່ກົວເຮືອນ	0.065**	0.051***	0.072***	0.054***	0.076***	0.057***	0.100***	0.077***
ການຂັ້ນກໍາລັ້ງສອງຂອງອາຍເຫັນທີ່ກົວເຮືອນ (Head's age squared)	-0.067***	-0.051***	-0.072***	-0.052***	-0.069***	-0.069***	-0.106***	-0.080***
ຄົວເຮືອນທີ່ນີ້ແມ່ນຢູ່ເປັນທົວໜ້າ	-0.001	-0.001**	-0.001**	-0.001**	-0.002**	-0.001**	-0.001**	-0.003**
% ຢູ່ໃນເຕັກນຍ່ລຸມ 5 ປີ	0.051***	0.050***	0.051***	0.045***	0.043***	0.046***	0.044***	0.045***
% ຢູ່ໃນເຕັກນຍ່ອຍ່າຍ 6-14 ປີ	0.055***	0.051***	0.060***	0.055***	0.046***	0.060***	0.067***	0.068***
% ຢູ່ໃນເຕັກນຍ່ອຍ່າຍ 46-65 ປີ	-0.005	-0.010***	-0.006***	-0.006***	-0.003***	-0.007***	-0.007***	-0.003***
% ຢູ່ໃນສະມາຊິກົວເຮືອນອາຍ 65 ປີ	-0.001	-0.001	-0.001	-0.001	-0.001	-0.001	-0.001	0.000
% ຢູ່ໃນສະມາຊິກົວເຮືອນອາຍ 15-45 ປີ	0.019***	0.016***	0.018***	0.018***	0.023***	0.021***	0.019***	0.017***
ຕານການສຶກສາ	0.084***	0.045***	0.065***	0.069***	0.098***	0.016***	0.022***	0.008***
% ພົກງຽນຈົບຊັ້ນປະຖົມ	0.003	0.004***	0.006***	0.003***	0.001***	0.013***	0.017***	0.012***
% ພົກງຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ	0.010*	0.003***	0.004***	0.003***	0.013***	-0.011***	-0.010***	-0.009***
% ພົກງຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ	0.034***	0.026***	0.033***	0.029***	0.030***	0.014***	0.018***	0.008***
% ທີ່ກົວງຽນຈົບຊັ້ນວິທະຍາໄລຂັ້ນໄປ	0.037***	0.012***	0.022***	0.033***	0.057***	-0.000***	-0.003***	-0.003***
ຕາມກົ່ນ	0.036*	0.010**	0.023***	0.041***	0.046***	-0.020***	0.010**	0.022***
ທີ່ກົວງຽນ*	0.045***	0.026***	0.042***	0.048***	0.049***	0.007***	0.034***	0.036***
ພົງວຽງ*	-0.002	-0.001	-0.001	-0.001	-0.002	-0.001	-0.001	-0.001
ພົງສູ *	-0.007	-0.015***	-0.017***	-0.006***	-0.001***	-0.026***	-0.023***	-0.013***
ຕາມແຜ່ງລະບັບ	0.044**	0.030***	0.037***	0.053***	0.059***	0.043***	0.047***	0.060***
ໄດ້ຮັບ*	0.006	0.012***	0.004***	0.008***	0.012***	0.020***	0.005***	0.011***
ລະຍະປ່ຈາກການຮັດທຳລະວິດ	0.022**	0.011***	0.018***	0.020***	0.025***	0.013***	0.019***	0.006***
ໄດ້ຮັບເງິນແກ່ການຈາກຕ່າງປຸງ	0.016	0.005***	0.015***	0.026***	0.021***	0.008***	0.022***	0.044***

ລາຍເຮັດຈາກຂະໜາງວະສິ້ນ	0.000	0.002*	0.000*	-0.001*	0.000*	0.002*	0.000*	-0.001*	0.000*	-0.001*
ຕາງໝານເຂົ້າຖາງ ໂຄງລາງໝາງໄຊ	0.005	0.024***	0.014***	-0.003	-0.014***	0.051***	0.032***	0.024***	0.024***	0.001
ໃບໝາ	0.003	0.025***	0.012***	-0.002***	-0.015***	0.021***	0.005***	-0.009***	-0.009***	-0.021***
ແຮ່ມໝາງ	0.002	-0.001	0.001	0.002	0.002	-0.001	0.002	0.004	0.004	0.003
ຕະຫຼາດ	0.000	-0.000***	0.000***	-0.003***	-0.001***	0.031***	0.025***	0.030***	0.030***	0.019***
ຕາມທີ່	-0.035	-0.014*	-0.018***	-0.034***	-0.018	-0.004	-0.016	-0.018*	-0.018*	0.026**
ວຽງຈັນ	0.023***	0.002***	0.010***	0.018***	0.041***	-0.001***	0.013***	0.025***	0.025***	0.041***
ພາກເຕີອ	0.034**	-0.012***	0.001***	0.016***	0.065***	-0.014***	0.007***	0.022***	0.022***	0.061***
ພາກກາ	-0.033**	0.005***	-0.014***	-0.028***	-0.059***	0.013***	-0.015***	-0.034***	-0.034***	-0.050***
ພາກຄົດ	0.005	0.004	0.004	0.005	0.007	0.004	0.005	0.007	0.007	0.009
ຂອດທີ່ພຽງ	-0.046**	-0.021***	-0.022***	-0.033***	-0.033***	-0.025***	-0.039***	-0.036***	-0.036***	-0.018***
ຂອດພຽງ	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.000	0.001	0.001	0.001	0.001	0.000
ຂອດພັກ	-0.029	0.006***	0.004***	-0.012***	-0.039***	0.018***	0.012***	-0.004***	-0.004***	-0.017***
ຂອດເປົ້າເມືອງ	0.011	0.000	-0.000	-0.000	0.000	0.000*	0.000	0.000	0.000	-0.000

ໝາຍເຫດ: *** $p<0.01$, ** $p<0.05$, * $p<0.1$

100°E

102°E

104°E

106°E

108°E

This map was produced by the Map Design Unit of The World Bank. The boundaries, colors, denominations and any other information shown on this map do not imply, on the part of The World Bank Group, any judgment on the legal status of any territory, or any endorsement or acceptance of such boundaries.

LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

- CITIES AND TOWNS
- ◎ PROVINCE CAPITALS
- ★ NATIONAL CAPITAL
- ~~~~~ RIVERS
- MAIN ROADS
- RAILROADS
- Province Boundaries
- - - International Boundaries

ຫ້ອງການ ທະນາຄານໄລກ ປະຈຳ ສປປ ລາວ, ພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ປາຊີພິກ
ບ້ານ ຊຽງຍືນ, ຖະໜົນ ເຈົ້າໜຸ່່ມ, ເມືອງ ຈັນທະບູລີ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ

The World Bank Group Lao PDR Country Office, East Asia and Pacific Region
Xieng Ngeun Village, Chao Fa Ngum Road, Chantabouly District, Vientiane, Lao PDR

worldbank.org/lao

